

VRBEČKÝ ZPRAVODAJ

PROSINEC
2019

MATEŘSKÁ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Putování za skřítkem Podzimníčkem

Předškoláci

Slavíme Den stromů

Slavíme Den stromů

Prvníci se svými patrony z 5. ročníku

Úklid po obci - 72 hodin

Haloween v hodině angličtiny

Mikulášská družina

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

CO SI PŘÁT...

Rok si s rokem pomalu podává ruce. V době, kdy píší tuto zdravici, svítí na adventním věnci dvě svíce, a v době, kdy si otevřete tento zpravodaj, budou ty svítící svíčky již čtyři. Prostě to letí.

Většinou se v úvodníku rozepisují, co se povedlo, co se nepovedlo, co nás mrzí a co nám naopak dělá radost. To si nechám na další články, protože bych byl nerad, aby to podstatné zapadlo mezi tím – na rovinu – méně

podstatným.

Možná se budu jako každý rok opakovat, ale vězte, že to jen dokazuje, že následující přání je opravdu od srdce.

Všem Vrbečákům i přátelům Vrbice přejí, aby dobu vánoční strávili v pohodě, v kruhu svých blízkých, které mají rádi, a Vánoce si užili bez zbytečného shonu a trápení mnohdy nad věcmi nepodstatnými. V novém roce všem přejí hlavně hodně zdraví,

protože o to ostatní se šikovní lidé vždy umí postarat sami. Naši krásné Vrbici přejí, aby se v příštím roce zase o něco zkrášlila a lidem v ní se žilo dobře.

Tomáš Bílek, Váš starosta

CHYSTÁME SRAZ RODÁKŮ

U příležitosti sto let vysvěcení našeho kostela sv. Jiljí chystáme sraz rodáků a přátel Vrbice. Již dnes je známý termín, a to **23. květen 2020**. Program bude velmi pestrý a už teď můžeme prozradit hlavní body průběhu tohoto svátečního dne:

- *Slavnostní mše svatá celebrowaná*

biskupem, na které bude vysvěcen nový obětní stůl

- *Otevřené dveře ve škole, školce, muzeu a v CVČ Kalubáček*

- *Eager Swingers Petra Varmuži*

- *Blue Cimbal*

- *večerní zábava s Mistríňankou*

Poznamenejte si toto datum a užijte si tento slavnostní den,

požvete své příbuzné a známé, kteří mají naši Vrbici rádi. V průběhu měsíce února budou k dispozici pozvánky jak pro domácí, tak pro přespolní.

Vrbici přejeme hezké počasí a šťastné chvíle se svými občany, rodáky a skalními příznivci.

Tomáš Bílek, Váš starosta

PŘÍJEMNÉ
PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH
SVÁTKŮ,
V NOVÉM
ROCE 2020
HODNĚ ŠTĚSTÍ,
ZDRAVÍ, MNOHO
OSOBNÍCH A
PRACOVNÍCH
ÚSPĚCHŮ!

FARNOST VRBICE

Advent a Vánoce

ve farnostech Bořetice, Kobylí a Vrbice

24. prosince: Štědrý den

15:30 Bořetice * 20:30 Kobylí

25. prosince: Slavnost Narození Páně (žehnání dětem)

9:30 Bořetice * 11:00 Kobylí

26. prosince: Svátek sv. Štěpána (mše za muže a chlapce)

9:30 Bořetice * 11:00 Kobylí

29. prosince: Svátek Svaté Rodiny (obnova manželských slibů)

9:30 Bořetice * 11:00 Kobylí

31. prosince: Svátek sv. Silvestra

(děkovná bohoslužba za uplynulý rok s prosbou o požehnání do nového roku)

16:00 Kobylí

1. ledna: Slavnost Matky Boží Panny Marie

(Nový rok, mše za ženy a dívky)

9:30 Bořetice * 11:00 Kobylí

5. ledna: Slavnost Zjevení Páně

(žehnání vody, křídly a kadidla)

9:30 Bořetice * 11:00 Kobylí

UPOZORNĚNÍ: BOHOSLUŽBY NA VRBICI NEBUDOU OD PROSINCE DO KONCE LEDNA Z DŮVODU OPRAV KOSTELA A KULTURNÍHO DOMU. JE MOŽNOST VYUŽÍT ÚČAST NA BOHOSLUŽBÁCH V OKOLNÍCH FARNOSTECH. DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ.

PLÁN AKCÍ VE FARNOSTECH

28. 12. 17:00 Mše sv. v Kobyli k 1. výročí instalace Pražského Jezulátka, modlitba za vztahy v rodinách před sochou Pražského Jezulátka

10. 1. Ples farností v kulturním domě v Bořeticích

28. - 29. 2. Postní duchovní obnova pro farnosti

BETLÉMSKÉ SVĚTLO NA VRBICI

Jedním ze symbolů Vánoc od roku 1986 je Betlémské světlo, jehož plamen je zažehnut v Betlémě, kde se podle tradice a bible narodil Ježíš Kristus. K nám se Betlémské světlo dostalo poprvé po pádu čtyřicetileté

komunistické vlády a v rukou skautů a skautek připutovalo v prosinci 1989 až pod sochu sv. Václava do Prahy. Pro křesťany je Betlémské světlo symbolem Ježíše Krista, který sám o sobě řekl: „Já jsem světlo světa.“

Tento symbol pokoje budou letos roznášet skauti v pondělí 23. 12. od 15 hodin, a nebo si ho můžete přijít zapálit do kostela v Kobylí na Štědrý den 24. 12. od 12:00 do 14:00 hodin.

NOVÝ ROK MŮŽEME ZAČÍT DOBRÝM SKUTKEM

Od roku 2001 každoročně pořádá Charita České republiky Tříkrálovou sbírku, která je největší dobrovolnickou akcí u nás a její výtěžek je určen na pomoc handicapovaným, nemocným, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak znevýhodněným skupinám lidí, a to zejména v regionech, ve kterých

sbíрка probíhá.

Prostřednictvím koledníků můžete účinně pomoci bližním, kteří si sami pomoci nemohou. Koledníci vám napíší požehnanou křídou na dveře požehnání K+M+B+2020, což neznamena jména tří králů Kašpar, Melichar a Baltazar, ale počáteční

písmena požehnání Christus mansionem benedicat - Ať Kristus požehná tento dům. Zapečetěné pokladničky jsou označeny logem Charity.

Více informací najdete na www.trikralovasbirka.cz.

30 LET SVOBODY

Nedávno jsme si připomínali v naší zemi 30. výročí svatořečení sv. Anežky české a sametové revoluce. 40 let komunismu byla těžká doba, kdy mnoho lidí bylo nevině odsouzeno, zabito, církev byla pronásledována, člověk nemohl svobodně nic říct, duchovní hodnoty byly potlačeny, nemohlo se cestovat do zahraničí apod. Mnozí z vás si jistě vzpomínáte na tuto dobu. Události listopadu roku 1989 byly pro náš národ stěžejní. Vyplnilo se to, co bylo řečeno: „Jakmile bude Anežka svatořečena, českému národu se povede dobře“. Mně v té době bylo 14 let a chodil jsem do 7. třídy základní školy, takže si vzpomínám, jaká byla atmosféra ve společnosti před a po revoluci. Spolu s rodiči jsem se také ze zvědavosti zúčastňoval demonstraci na náměstí Svobody v Brně. Velmi se mi líbilo, jak lidé táhli za jeden provaz a bylo vidět, jak

jsou si najednou velmi blízcí a usilují hledat a hájit pravdu. Nikdo už nemusel mít obavy říct svůj názor. Mnoho lidí se obrátilo na víru a ti, kteří měli dříve strach, opět začali chodit do kostela. V dubnu 1990 k nám přijel na návštěvu papež Jan Pavel II., který má velkou zásluhu na pádu komunismu v Evropě. Tuto příležitost jsem si samozřejmě nenechal ujít a vydal jsem se s ostatními farníky do Prahy na Letnou. Byl to nezapomenutelný zážitek. Vzpomínám si, jak jsme poprvé vycestovali s farností za hranice do Rakouska na poutní místo Mariazell a jak jsme s radostí mávali z autobusu na rakouské řidiče. Nechtělo se nám ani věřit, že se vše změnilo. Považuji to za jeden ze zázraků, že padla totalita. A co dnes? Zdá se mi, že jakoby lidé nepochopili jaký dar jim Bůh dal v podobě svobody. Mnozí si myslí, že svoboda znamená dělat si co

chci bez ohledu na to, zda je to dobré či zlé. Svoboda je při tom zakotvena v Božím zákoně. Mnoho věcí se Bohu díky za 30 let posunulo dopředu, ale bohužel se k nám dostalo i to špatné. Asi největším nebezpečím pro dnešní dobu je materialismus, který pohlcuje lidi natolik, že zapomínají na duchovní hodnoty. Záleží na každém z nás, co si vybereme, protože Bůh nám dal rozum a svobodnou vůli. Myslím si, že je třeba prosit sv. Anežku a naše národní patrony za obnovu našeho národa a za to, abychom si vzali ponaučení z minulosti.

Václav Havel, krátce před svou smrtí, napsal na kousek papíru vzkaz: „Milá Anežko, děkujeme Ti za ochranou ruku, kterou jsi nad námi držela v listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále připravenou. Třeba ji ještě budeme potřebovat...“

otec Tomáš Caha

VIDĚT ADVENT A VÁNOCE POD ÚHLEM VELIKONOC

Advent je čas naděje a obdobím mnohých očekávání. A naděje má mnoho tváří: rodiče touží po narození svého dítěte, fotbalisté čekají na začátek důležitého zápasu, vinař má naději na dobrou sklizeň. Naděje je motorem našeho života. Neustále potřebujeme nové cíle, hledáme smysl věcí, máme přání. Tento čas není navzdory všemu, jak jsme si zvykli, pouze časem shánění a sladkých pocitů. Existuje mnoho příležitostí, kdy

se můžeme sklonit a projevit lidstvem, kteří se nacházejí v nouzi a jsou v beznaději. Komerce jsou často jednou stránkou Vánoc, ale našťastí je zde i druhá tvář tohoto období: solidarita a pomoc druhým. Ale jenom záleží na nás, jak si to v životě uspořádáme.

Na adventním věnci hořely tiše čtyři svíčky. Bylo slyšet, jak si mezi sebou šeptají.

První svíčka vzdychla a řekla:

„Jmenuji se **POKOJ**. Ráda bych přebývala mezi lidmi, ale jim na mně nezáleží. Moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodržují!“ její světélko bylo čím dál menší, až zhaslo....

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla: „Jmenuji se **VÍRA**, toužím svítit lidem na cestu životem, ale oni mnou pohrdají, jsem prý nemoderní a zbytečná. Lidstvo nechce o Bohu nic vědět, nemá cenu, abych svítila!“ Průvan zavál místností

a druhá svíčka zhasla....

Smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka: „Jmenuji se **LÁSKA**. Toužím být v lidském srdci, ale lidé si mě nevšímají, nechťejí mě. Vidí jenom sami sebe. Říkají, že volné vztahy jsou lepší, že je třeba si užívat. Už nemám sílu, abych dál hořela.“Plamen svíčky se zachvěl a zhasl...

V tom vešlo do místnosti dítě. Uvidělo svíčky a řekl: „Proč nesvítíte, kdo vás zhasl?“ A rozplakalo se...V té chvíli zašeptala čtvrtá svíčka: „Neboj se! Mé jméno je **NADĚJE**! Dokud já svítím, není nic ztracené! S mojí pomocí se dají i ostatní svíčky znovu zapálit.“Od čtvrté svíčky pak dítě zapálilo všechny ostatní.

Zbývá nám jen několik týdnů do Vánoc. Na tyto svátky se těší především děti. S úžasem a velkým očekáváním stojí už v duchu před zářícím vánočním stromečkem s dárky a před betlémem. Také my dospělí vzpomínáme na Vánoce skrze naše dětství. Co nám ale z úžasu Vánoc zůstalo? Mnozí jako by ztratili v souvislosti s Vánocemi iluze o lepším a krásnějším životě. Příčina může být i v tom, že zprávy o narození Ježíše Krista

jsou mnohokrát podávány jako holé legendy nebo v podobě zbožných pohádek. Dalším důvodem, proč nechápeme Vánoce a přípravu na ně, je, že vycházíme z nesprávných představ o Bohu. Naše fikce o tom, co on může, má a nemá dělat, co má a nemá odpustit...?!

Vánoce jsou liturgickým svátkem, jímž křesťané 25. prosince oslavují vtělení a narození Boha a člověka Ježíše Krista v Betlémě. Svůj původ mají v Římě a jejich slavení sahá do 4. stol. Křesťané jimi překryli pohanský svátek boha slunce, slavený v době zimního slunovratu (Natalis solis invicti). Chtěli tak zdůraznit, že Ježíš je pravé světlo člověka a světa. Datum 25. prosince není historickým datem Ježíšova narození. Naše společnost dnes žije v mylném přesvědčení, že vánoční svátky jsou ty hlavní. To je tím, že se tyto svátky pro většinu z nás staly svátkem rodinným, což je dobře, ale není to hlavní svátek církevního roku. Vánoční svátky, všechno to, co vyzařují – radost, světlo, naději, jsou odrazem světla, radosti a naděje velikonočních svátků. Tam je křesťanský střed, náš hlavní svátek, tam je ten strom(kříž),

ze kterého se ostatní světla rozžijí. Proto jsou Velikonoce klíčem k správnému chápání Vánoc. Teprve setkání apoštolů se zmrtvýchvstalým Ježíšem jim otevřelo oči a začali si uvědomovat, s kým se to vlastně setkávali, že Ježíš z Nazareta je opravdu Mesiáš.

Když budeme prožívat Vánoce pod zorným úhlem Velikonoc pochopíme, proč o Vánocích se radují křesťané z narození Ježíše Krista, svého Spasitele a Zachránce. Neboť v Ježíši Kristu se Bůh solidarizuje s lidmi a sklání se k člověku. Není to pod jeho úroveň, pod jeho důstojnost. Bůh se odvážil sestoupit do života lidí, aby žil jako my a byl nám jako člověk ve všem podobný. Neudělal to proto, aby to měl lehčí, aby se přizpůsobil, ale proto, že mu nesmírně záleželo na každém člověku, na jeho záchraně.

Přeji vám, aby plameny **POKOJE, VÍRY, LÁSKY a NADĚJE**, které v nás Ježíš svým vtělením, narozením, životem, smrtí a vzkříšením rozžehl, se nám podařilo stále udržovat a abychom nikdy neztratili naději. Přeji vám všem radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2020.

otec Tomáš Caha

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Začátkem nového roku začne ve farnosti příprava biřmování. Na tuto svátost se může připravovat pokřtěný

starší 15 let, který má zájem o prohloubení své víry. Přihlášky budou k dispozici v kostele kolem Vánoc.

Podrobnější informace o přípravě se dozví zájemci v kostele při ohláškách.

VÍKEND PRO MLÁDEŽ

Na mládežnickém spolč jsme se dohodli, že bychom někam spolu vyrazili na prodloužený víkend. Vyjeli jsme v pátek 25. 11. do Salesiánského střediska do Ostravy, kde působí můj starší bratr Jiří. Zde jsme měli základnu, kde byla možnost i sportovního vyžití jako např. zahrát si floorbal, stolní tenis, horolezecká stěna, zahrát si stolní fotbal i kulečnick a další. V sobotu jsme podnikli výlet na

nejvyšší horu Beskyd na Lysou horu, kde bylo lidí jako na Václaváku. Počasí úžasné. Ještě večer měli kluci sílu na floorbal, ostatní byli rádi, že těch 17 km zvládli. Po mši svaté v neděli jsme přijali pozvání a navštívili jsme farní kavárnu, kde jsme si s chutí dali výbornou čokoládu. Po nedělním obědě si většina dala šlofika a někteří se vydali navštívit „ostravské Hradčany“, kde si prohlédli interaktivním

způsobem muzeum. Neděle večer patřila karetním hrám, při kterých jsme se všichni náramně pobavili. V pondělí jsme se rozloučili, udělali společnou fotku, aby bylo na co vzpomínat a vydali jsme se zpět domů. Po cestě jsme navštívili poutní kostel na Svatém Kopečku u Olomouce a zoologickou zahradu. Bylo nás celkem 8 a všichni jsme si to moc užili.

VÝLET DO TŘEŠTĚ NA BETLÉMY

V sobotu 18. ledna 2020 pořádá Lenka Bukovská jednodenní zájezd do Třeště na betlémy.

Spolu s průvodci navštívíme několik domácností, kde si prohlédneme betlémy. Odjezd autobusu je v 6:30

hodin z Bořetic, cena zájezdu je 450,- Kč i se společným obědem.

Přihlášky přijímá Lenka Bukovská, tel. číslo 731286026.

V případě zájmu z Vrbice, Kobylí bude autobus zajištěn následovně - 6:15 hod. Kobylí, 6:20 hod. Vrbice, odjezd z obvyklých stanovišť.

KAMÍNEK V ROCE 2019

Téměř každý rok začíná v Kamínku Velikonocemi. O těch letošních připadla na Vrbici velkopáteční mše svatá, během které jsme zazpívali nejen tradiční pašije. V neděli jsme doprovodili také slavnostní Zmrtvýchvstání.

Poslední událostí, na které jsme zazpívali před uzavřením našeho kostela, byla svatba Pavla a Evy Buchtových. Zpívat na svatbě je vždy velmi krásné až kouzelné. Člověk jako by se najednou ocitl v pohádce, ve světě, kde neexistuje nic zlého.

Zpívání na první svatě přijímání jsme svěřili do rukou našich Šutříků. Líbila se nám myšlenka, že „děti zazpívají dětem“. I když v případě Šutříků už snad ani o dětech mluvit nemůžeme, jak nám rychle rostou před očima.

Od uzavření vrbeckého kostela probíhají mše svaté v kulturním domě. My jsme si v něm poprvé zazpívali na Slavnosti Božího těla.

Také letošní hodová mše měla poněkud netradiční podobu a mohla být ještě netradičnější. Původní plán, kde by se konala, bylo sólo. Škoda, že nám ho deštivé počasí překazilo, mohli jsme zažít historicky první bohoslužbu „pod májů“. Kamínek byl na hodové mši oslaben rovnou o tři zpěváky Kačku Galovou, Ivu Janoškovou, a Janíka Veverku, kteří letos stárkovali. Díky mši v kulturním domě jsme na ně aspoň přímo viděli, jak zpívají s námi. Janík si pak dokonce jednu jeho oblíbenou písničku stříhl do mikrofonu.

Po hodech, začátkem podzimu, se většinou začínáme domlouvat na tradičním Předadventním koncertu. Ani letos tomu nebylo jinak. Začali jsme celkem brzy a rovnou se dvěma novými písničkami. Poté přišly obavy, zda bude do té doby vrbecký kostel opraven. Protože se zdálo, že se náročná rekonstrukce nechýlí ke konci, začali

jsem uvažovat o uspořádání koncertu v kulturním domě. Uvědomili jsme si však, že kulturák je velmi vytižený, a to nejen co se týká kulturních akcí, ale i těch soukromých, a v neposlední řadě již zmíněných mší svatých. Shodli jsme se také na tom, že nechceme, aby náš koncert ztratil své duchovní kouzlo a atmosféru. Z těchto důvodů jsme se rozhodli ho letos nepořádat. Smutnou zprávou také je, že kostel nebude opraven ani do Vánoc. Věříme však, že to pochopíte a všichni společně vyčkáme do dalšího roku, kdy nejen koncert a vánoční mše proběhnou v opraveném interiéru naší vrbecké dominanty.

Za celý Kamínek Vám přeji pohodově strávený čas adventní a krásné Vánoce.

Miroslava Ludvová

PODĚKOVÁNÍ

Je tomu pět let, co mi bylo diagnostikováno onkologické onemocnění. Má cesta ale trvá už šest let. Totiž, rok před samotným vyřčením diagnózy jsem již měla nemalé potíže - trápily mě velmi časté bolesti hlavy, žaludeční problémy, velmi vysoká únava... Častá slova, vycházející z úst samotného lékaře, zněla: To nic není, to k pubertě patří. Ano, bylo mi čtrnáct, v období puberty jsem opravdu byla, ale tohle už jen logicky nemohlo být možné! Byla to má mamka, Bohdana, kdo to nenechal být a úpěnlivě se snažil zjistit, o čem jde. Nebýt ní, byla bych tu vůbec? Nebyla - diagnóza zazněla „za minutu dvanáct“. Většinou je to tak, že matka své dítě přivede na svět a celý jeho život je mu jakýmsi průvodcem a věrným rádčem, ale moje mamka mě na svět přivedla vlastně dvakrát. Jednou mě porodila a podruhé život zachránila. Chtěla bych jí celým svým srdcem poděkovat nejen za to fyzické zachránění. Mé díky je i za to pořádné otevření očí. Děkuji jí i za onu psychickou oporu, protože, věřte

mi, to nebylo vůbec jednoduché. Nechce se tomu ani věřit, ale potýkala jsem se se šikanou, měla velké problémy s přijetím na střední školu a trápila mě úplná ztráta sociálního kontaktu (což se týkalo mých vrstevníků).

Rovněž musím oběma mým rodičům poděkovat za finanční oporu - často se účastním Klim terapie, a to není zadarmo. Hlavně jí však děkuji za pomoc k velmi hlubokému uvědomění si života - protože život je OPRAVDU to nejkrásnější, co nám život může dát. Nesmírně si ho považuji a ještě jednou děkuji, že mám možnost tu být.

Adriana Pazderková

ADVENT - DOBA RADOSTNÉHO OČEKÁVÁNÍ

Těšíte se rádi? Kdo by se rád netěšil. Zejména když těšení je očekáváním něčeho radostného. Období Vánoce a Štědrý den strávený v rodinném kruhu patří ke chvílím nejradostnějším. To, na co se těšíme nejvíc, ale nejsou ani drahé dárky, ani přemíra cukroví, ani přehnaně uklizený dům ... Největší radost nám udělá setkávání s milými a blízkými lidmi, pocit vzájemnosti a sounáležitosti.

Na vánoční svátky se všichni těšíme každý rok už od dětství a máme je rádi. Tak se těšme.

V dobách dávnějších i méně dávných na vesnici končily polní práce a život se začínal odehrávat ve stodolách a ve světnicích. Opravovalo se nářadí na jaro, dralo se peří, v některých krajích i předení lnu apod. Den byl krátký a noci dlouhé, byl konečně čas na návštěvy a besedování -televizory nebyly. K tomuto období se vztahuje rčení - „Když jsou noci nejdelší, jsou si lidé nejbližší“. Při besedách a draní peří se zpívaly písničky, vyprávěly pohádky, pověsti a příběhy, které se předávaly z generace na generaci. Dnes „na to nemáme čas“. Řekněte, kde se dnes ještě dere peří a při tom se zpívá a vypráví? Tak se nám vytrácejí tradice, zvyky a obyčeje našich předků. Je to ale celkem škoda. Ale co taky s peřím? Dnes máme jiné příkrývky než z peří! Ale to povídání by se někdy hodilo.

Prosincové dny jsou šedivé, bledé, často mlhavé.

K prosinci se váže řada lidových pranostik, které vznikaly dlouhodobým pozorováním našich předků, protože příroda byla často jediným zdrojem jejich obživy. Pozorně sledovali každou její proměnu a věnovali jí patřičnou pozornost. Někdy docházeli k zajímavým a správným závěrům. Zkusme si přírodu více všimat a vyzkoušet si, zda nám mají v dnešním moderním světě, plném techniky a jiných vymožeností, ještě co říci staré pranostiky.

„Když v prosinci mrzne, sněží, úrodný rok nato běží“

„Studený prosinec, brzké jaro“

„Prosinec-li naleje, leden potom zavěje“

„Prosinec se sněhem na pěšině, žitka je v každé vysočině“

„Po svatě Baruši střež nosu i uší“

„Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený“

„Svatá Lucie noci upije, ale dne nepřidá“

„Svatá Lucie ukazuje svou moc, neb nám dává nejdelší noc“

Podle našich předků se dá od Lucie-13. do 24. prosince určit, jaké bude počasí celý příští rok. Pamatuji si, jak si můj stařeček zapisoval do kalendáře od 13. prosince- každý den jaké bylo počasí a takový by měl být měsíc v novém roce. Počasí z 13. určovalo jak bude v lednu, 14. jak bude v únoru, 15. v březnu atd.

Ale stejně je prosinec nejkrásnějším zimním měsícem. Proč? No protože jsou Vánoce! A když se měsíc prosinec vydaří a ztichlá příroda spí pod bílou peřinou, led a sníh nám při vycházce křupe pod nohama, pak je příjemně doma v teplém pokoji. Zvláště, když se domem nese vůně vanilky, koření z perníčků či svařáku a všichni jsme na sebe milí. Tak by to v tomto předvánočním a vánočním čase mělo být.

Rádi dostáváme, ale postupně větším raději dáváme dárky. Každý rok si určitě také říkáte, že letos to bude jinak. Že vlastně, co je potřeba, se kupuje průběžně v roce a jinak vlastně nic není potřeba. Ale nakonec to vždycky dopadne stejně- sháníme hromady dárků, abychom snad někoho nezklamali. A tak nakupujeme nesmyslné hračky a nepotřebné předměty, které po roztrhání drahých balíčků papírů skončí na hromádce a za pár dní jsou zapomenuty. Možná si množstvím dárků vykoupíme nedostatek času, možná to děláme proto,

že chceme dětem dopřát víc,

než jsme měli my, aby „měly šťastnější dětství“.

Nebo je to jenom o statečnosti vydržet ten tázavý pohled, jestli je to opravdu všechno?

Štědrým dnem končí doba adventu - očekávání a přípravy na příchod Krista.

Na Štědrý den se proplétají křesťanské obyčeje s pozdějšími pověrami, které měly předpovědět osud.

Nezapomeňte se po celý den postit, abyste viděli zlaté prasátko. K večeri prostřete o jeden talíř navíc-pro náhodné návštěvníky-ať nemáte smůlu.

Při večeri nevstávejte od stolu-přináší to neštěstí a hlavně, nezapomeňte na tři šupinky ze štedrovečerního kapra-ty patří do peněženky, abyste byli po celý rok při penězích.

Po večeri rozkrojte napříč jablíčko - ať víte, jak na tom budete se zdravím, pusťte si po vodě lodičku z ořechové skořápky se svíčkou-ať víte, jestli se dostanete do světa a vy svobodné zatřeste bezem-to abyste se dozvěděly, ze které strany přijde ženich!

25. prosince – Boží hod vánoční-je velký svátek křesťanského roku „Kristovo narození“, kdy se u stolu scházela celá rodina. V tento den se nesmělo nic dělat,nepracovalo se, ani neuklízelo.

26. prosince – na svatého Štěpána se chodívalo na koledu. V tento den končila služba u pána a hledala se služba nová.

Na konci roku si v klidu sedněte a zamyslete se nad právě končícím rokem, jak se Vám podařilo uskutečnit své plány a sny, co se povedlo a čemu se raději vyhněte. A aby nám hlavně sloužilo to nejdůležitější – zdraví.

VÁNOČNÍ PRANOSTIKY

23. prosinec

Svatá panna Viktorie obrázky na okna ryje.

24. prosinec

Na Adama a Evu můžeš čekat oblevu. Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy lezou ke dnu.

Na Štědrý den hvězdičky, ponesou vajíčka slepičky.

Padá-li na Štědrý den v noci sníh, urodí se hojně vína.

Je-li na Štědrý den vítr, bude úroda malá.

Na Štědrý den před večeří se dává za okno miska s vodou. Zmrzne-li do rána a roztrhne mráz misku, ztratí se do roka voda ze studny.

25. prosince

Tmavé Vánoce – světlé stodoly.

Zelené Vánoce – bílé Velikonoce.

Lepší Vánoce tekuté nežli třeskuté.

Když Vánoce obilí stromy sněhem, tak je posype jaro květem.

Když vítr o Vánocích věje, je v hojnost velká naděje.

Jsou-li zelené Vánoce, Velká noc bude bělit se.

Když čas před Vánoci až do Tří králů mlhavý a tmavý jest, následují na to nemoci.

Když na Boží hod prší, sucho úrodu poruší.

26. prosinec

Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok víno špatně urodí.

Chodí-li Kateřina po ledě, chodí sv. Štěpán po blátě.

Když na Štěpána silný vítr bouří, vnař smutné oči mhouří.

Když sv. Štěpán vyfouká bláto, bude pěkné jaro nato.

28. prosinec

Na Mláďátka když prší, osýpají se děti.

Máme-li na Mláďátka a sv. Josefa pěkné počasí, zvedou se příští rok brambory.

Když se na Mláďátka chumelí ráno, mrou toho roku děti, když v poledne, mrou lidé středních let, a když večer, mrou starci.

Bohumila Bařinová

VÁNOCE

Přišly opět po roce. I když ten čas od Vánoc do Vánoc se nám zdá být čím dál kratší.

A čím jsme starší, tím to víc utíká. Ale kouzlo Vánoc nás vždy vrátí do dětských let.

Kolik tenkrát bývalo sněhu! Na proti našeho domu na vrbecké Stráži jsme měli zahradu. Zahradu bývala celá pod sněhem. V zahradě byla i kůlna na dřevo a uhlí.

Tatínek po ránu lopatou prohazel úzkou cestičku, přinesl náruč polen a uhlí v kbelíku. Tenkrát museli mít všichni na zimu zásoby topiva, protože mnohdy nebylo možno se pro nespolečné cesty v zimě na Vrbici dostat.

Sníh býval po celou zimu. Vrbecskými uličkami se proháněla meluzína a v každém zapadlém koutě se tvořily závěje.

Vzpomínám, že když jsme chodili jako děti do kobylské školy, bývali sme

zapadaní jak sněhuláci. Však jsme bývali taky vypravení! Na teplém spodním prádle jsme nosily my, děvčata, bavlněné, teplé šaty, na nich pletený svetr a kabát, na hlavě teplý, károvaný šátek a okolo krku šálu, na rukou rukávník, vyložený kožešinkou. Kluci měli flanelovou košili a na ní svetr a kabát, na hlavě beranici, na rukou rukavice.

Na nohy děvčata oblékly punčocháče, kluci měli podvlékačky. Na nich tepláky, dole do gumy a teplé boty, někteří měli galoše - gumové boty navlečené na bačkorách.

Byli jsme otužilí, nepamatuju, že bychom bývali nějak často nemocní.

Jak jsme přišli ze školy, aktovku jsme hodili do kouta, rychle zhltili oběd a hurá sáňkovat. Kdo měl lyže, což byla výjimka, ten lyžoval.

Na Vrbici je mnoho míst, kde se dá sáňkovat. Všude se to za mého dětství

hemžilo omladinou.

A právě i naše zahrada byla oázou našich her po celý rok.

V zimě, když zapadala sněhem, dělali jsme si tam bunkry. Lopatami jsme krájeli celé bloky sněhu a stavěli je na sebe. V bunkru jsme byli pěkně za větrem.

Sněhem byl zapadaný i dřevěný plot a tak jsme mohli přes něj sáňkovat až do polí.

Tak se pomalu přiblížil Mikuláš a Vánoce. Ty svátky svátků! Svátky hlavně dětí!

Těšili jsme se na ně s první vločkou sněhu. Na koledu, stromček, na dárky pod ním a hlavně na Ježíška.

A tak k nám Vánoce každoročně přicházejí už po staletí a my se na ně těšíme, i když už dávno nejsme dětmi.

Tak ať jsou i letos šťastné a veselé!

*O svátcích vánočních vracím se do dětských let.
Ohlížím se jenom, však nevrátí se zpět
ta doba mladosti a dávných dnů.
Ten čas zůstal za zavřenými vrátky,
co bylo, to už nevrátí se zpátky.
Zůstal čas vzpomínek, nádherných dětských snů.*

*Po nebi plují koráby sněhových oblaků,
paprsky sluneční halí se do mraků.
Však hvězda zářivá nám svítí od východu.
Ty svátky vánoční, ty svátky radosti.
nesou klín naděje, lásky i hojnosti,
Boží požehnání do našich domovů.*

Marie Kachyňová

VELKÉ PROJEKTY

REKONSTRUKCE KOSTELA SV. JILJÍ A PRVNÍ ETAPA OPRAVY KD VRBICE

O tom, co nás vedlo pustit se do rekonstrukce kostela sv. Jiljí, jsem se již zmiňoval minule. Přiznám se, že rozsah, složitost a náročnost tohoto projektu na konzultace, kolektivní rozhodování, pravidla nejen stavební, ale i liturgická, je daleko větší než u předchozí rekonstrukce střechy a fasády. Díky tomu, že se jedná o starou stavbu, kde byly v minulosti prováděny různé dílčí a mnohdy živelné úpravy, na nás mnohdy vykoukne něco, co je potřeba vyřešit oproti původnímu plánu – např. kompletně nové omítky místo pouze štuky, sanace, zajištění sakristie a mohl bych jmenovat dále. Díky tomuto se stavba protahuje, ale řekněme si narovinu – kdy jindy to dořešit než teď, kdy na sebe jednotlivé procesy navazují.

V době uzávěrky zpravodaje jsme před dokončením instalace topení. Poté bude navazovat vylití topným betonem, technologická přestávka, zatápění a následně dláždění dohromady s kompletací elektroinstalace. Ve finále nás čeká výmalba, instalace soch, lavic a liturgických předmětů a částí a v neposlední řadě také revize varhan. Máme tedy co dělat.

V průběhu letošního podzimu nás opustilo mnoho našich blízkých. Je mi velmi líto, že jejich poslední rozloučení a cesta nevedla právě z našeho kostela, tak jak by si to většina z nich přála. Asi znáte ten pocit – není to jen u lidí, ale i staveb a věcí. Pokud je člověk má k dispozici, bere je jako samozřejmost, až když nastane nějaká komplikace, uvědomí si, jak je v našem případě kostel potřebný. Doufejme, že nás už nyní žádné nepříjemné překvapení nečeká, a že opravu dotáhneme zdárně do jejího konce.

V průběhu podzimu se většina mší svatých odehrála v kulturním domě, což farníci přijali velmi pozitivně. Děkuji všem (zejména zaměstnancům obce),

kterí se postarali o to, aby i přes akce v sobotu, byl „provizorní kostel“ nachystán a mše proběhly bez problémů – tu s vůní gulášů, tu s oděrem přepáleného tuku. Trochu mě akorát zamrzelo, že někteří farníci tento servis brali jako naprostou samozřejmost a dokonce tu a tam něco vyčítali. Asi by se měli na některé věci dívat s více pokorným nadhledem a uvědomit si, že takto nadstandardně nastavena spolupráce farnost – obec je opravdu velkou výjimkou. Není nic horšího, než když Vám někdo v pracovním nasazení a mnohdy uprostřed vypětí sil (u činností které nemáte povinnost dělat, ale vezmete si je dobrovolně za své a váš tým to bez řeči akceptuje a realizuje, byť nemusí) něco takového „vpálí“ mezi oči. Ne nadarmo se říká, že daleko více Vás raní někdo blízký, než ten, od kterého to mnohdy čekáte.

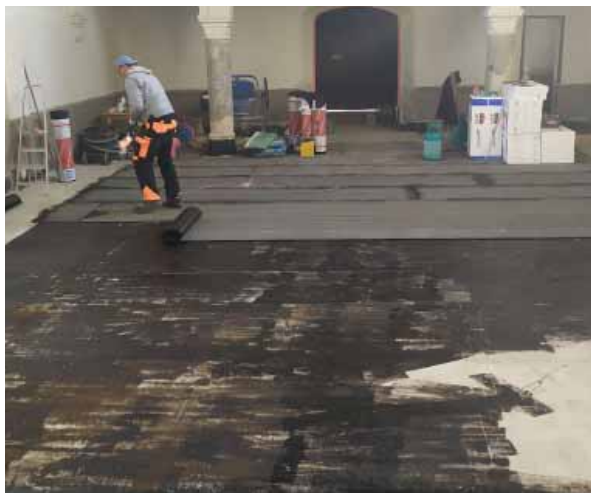
Nemohu nezmínit také spolupráci s otcem Tomášem. Je potřeba si uvědomit, že otec Tomáš je právě ten pan farář, kterého jsme chtěli, dlouho vyhlíželi a hodně potřebovali. Je to člověk, který se věnuje dětem, převzal část výuky náboženství, pravidelně navštěvuje seniory a nemocné, vymýšlí stále nové akce, zajímá se o dění v obci, o spolkový život, je empatický a vstřícný. Uvědomme si, že to vše dělá krát tři (nejsme tu sami, ale jsou tu i Bořetice a Kobylí). Není a nebude v silách takto vytiženého duchovního správce ještě organizovat úplně do detailů věci spojené se stavbou jako je ta, která právě probíhá. Je však za farnost zodpovědný, proto podstatné věci musí sledovat, korigovat a nastavená spolupráce musí fungovat na stoprocentní důvěře a spolehlivosti. Jsem rád, že to tak je a jsem rád, že to otec Tomáš dělá tak, jak to dělá. Važme si toho a zkusme si to tu a tam uvědomit.

Jak jsem již v minulosti informoval, náš kulturní dům je nutné po opravě střechy, přístavbě terasy, přestavbě kotelní a dalších drobných opravách dát také pořádně dohromady. Nejpalčivějším problémem je elektroinstalace. Vězte, že téměř v každém rodinném domě je více jisticích okruhů, než u nás v KD. Vězte, že elektroinstalace dnes už nezvládá ani zapnutí varné konvice a várnice najednou (což je při akcích nutné minimum). V letošním roce jsme obdrželi dotaci z Jihomoravského kraje na první etapu rekonstrukce – to je elektroinstalace v sále, přísálí a předsálí a strop v sále, kterou musíme řádně proinvestovat. Z tohoto důvodu jsme již dále nemohli oddalovat tuto etapu a museli jsme na prosinec a leden kulturní dům uzavřít. Držte nám palce, ať stihneme vše, abychom se z prvních úprav radovali v plesové sezóně od února.

Tomáš Bílek, Váš starosta

Oprava stropu v KD

Nové izolace v kostele

ZNAČKY A ZNAČENÍ NA VRBICI

Dopravní značky a značení na Vrbici je s nadsázkou řečeno z dob napadení Kuwajtu - mnohde nejasné, zastaralé, nesplňující normy a pro obec v případě problémů také rizikové. Mnohde je také značení zbytečně mnoho. Se vzrůstajícím počtem dopravních prostředků jak na Vrbici, tak tranzitujících, a se vzrůstajícím objemem turistického ruchu vznikají zcela jiné potřeby než před např. deseti lety. Uzářila doba, kdy je nutné tuto problematiku komplexně vyřešit.

V době přípravy tohoto zpravodaje je již hotový první návrh zpracovaný zastupitelstvem (opravdu jsme poctivě projeli celou obec a bouřlivě diskutovali), který bude konzultován

s veřejností a se zástupci Policie ČR a projekční firmy dne 18. 12. 2019.

Teprve tento výsledek bude zpracován, projednán na příslušných orgánech a realizován.

Co již dnes víme - bude nutné omezit tranzit cizích vozidel přes Vrbici na Čejkovice a Velklé Bílovice. - bohužel dnes mnohé GPS řidičům tuto možnost nabídnou. Je také zcela zřejmé, že se bude muset zpomalit provoz v obci. Další konkrétní návrhy jako zákazové značky, značky upravující přednosti v jízdě, nebo naopak přednost zprava, jednosměrky apod. budou předmětem právě veřejného projednávání.

Doufám, že provedené úpravy

povedou k zvýšení bezpečnosti a odklonu tranzitu na státní komunikace.

Tomáš Bílek, Váš starosta

POVINNÉ ČIPOVÁNÍ PSŮ

K 1. lednu 2020 bude na základě novely veterinárního zákona schválené v roce 2017 povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem. Štěňata musí být označena nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině, tedy v půl roce věku. Výjimku budou mít pouze starší psi, a to pokud jsou označeni jasně čitelným tetováním, které bylo provedeno před 3. červencem 2011.

Označení psů mikročipem provádějí soukromí veterinární lékaři, kteří jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost. Dlouhodobě je označení psa čipem povinné v případech, že s ním majitel cestuje do zahraničí. Povinná evidence psů v současné době funguje ve většině zemí Evropské unie. Čipování představuje jednorázový úkon srovnatelný s injekční aplikací. Mikročip o délce cca 1 cm je sterilně aplikován pomocí jehly do podkoží zvířete. Obal je vyroben z biokompatibilních materiálů, na které organismus

nereaguje jako na cizí těleso.

Za psa bez označení bude hrozit ve správním řízení uložení pokuty ve výši až 20 000 Kč. Zavedení povinného označení všech psů by mělo do budoucna především usnadnit identifikaci psů ze strany kontrolních orgánů a tím také zefektivnit monitoring chovů a kontrolu dodržování stanovených předpisů chovatelů. Komplikovaná identifikace psů mimo jiné často znesnadňuje veterinárním inspektorům postihování problematických chovů velkého množství zvířat - tzv. množíren. U označeného zvířete bude možné snadněji prokázat, kdo

je jeho majitelem, což je přínosné v případech krádeží psů, ale také v případech, kdy zvíře způsobí škodu (například zavíní dopravní nehodu, zraní člověka či „pytláčí“) a je potřeba identifikovat zodpovědnou osobu. Zatoulané, řádně označené a evidované zvíře má podstatně větší naději, že se vrátí ke svému původnímu majiteli, než neoznačený pes.

Státní veterinární správa proto apeluje na chovatele, aby včas navštívili se svým psem ošetřujícího veterinárního lékaře a nechali psa čipovat.

Další informace na www.svscr.cz

VINAŘI VRBICE

VRBEČTÍ VINAŘI REPREZENTUJÍ

Vinařských soutěží je nepočítaně a úspěchy vrbeckých vinařů na nich jsou tak časté, že nám jaksi zevšedněly. Přesto by byla škoda si je občas nepřipomenout, protože každý takový úspěch přispívá k šíření dobrého jména nejen vrbeckého vína, ale celkově i k pozitivnímu obrazu obce. Tak tedy za všechny aspoň pár:

Za velkou louží (v Texasu) uspěla už v lednu vína vinařství Bočko. Zlato pro Müller-Thurgau 2018, k tomu 2 stříbrné a 2 bronzové medaile.

Sauvignon 2015 Limited od vinařství Syfany se stal nejlepším naturálním vínem v soutěži Co chutná mladým. Kromě toho tady získali zlatou medaili pro André rosé 2018 a Mmmrrrrrr... 2017 a stříbrnou medaili pro Modrý Portugal VOC 2017.

Na podiu při předávání cen Krále vín České republiky se potkali zástupci vinařství Baraque a vinařství Horák. Vítěze kategorie organických vín si s oranžovým Tramínem 2018 odvezlo vinařství Baraque (a k tomu zlatou a dvě stříbrné), vinařství Leoš Horák získalo velkou zlatou medaili za Cuvée Horák 2015 a ještě tři zlaté a jednu stříbrnou medaili.

V oblastním kole národní soutěže vín z Velkopavlovické podoblasti

zazářilo vinařství Vít Sedláček. Vítěz kategorie pro Dornfelder 2017, velká zlatá pro Svatovavřínecké 2016, VOC Modré hory a Rulandské modré 2016 a tři zlaté a jedna stříbrná medaile k tomu.

Z ČINNOSTI SPOLKU VINAŘI VRBICE

Jak stojí ve stanovách spolku Vinaři Vrbice, jedním z jeho hlavních cílů je organizovat osvětově odbornou činnost svých členů. Proto jsme také letos uspořádali pro řádné i přidružené členy spolku dvě odborné přednášky.

Téma Minimalizace obsahu síry ve víně přednesl doc. Mojmír Baroň, vedoucí Ústavu Vinohradnictví a vinařství na Zahradnické fakultě v Lednici. Dvacítka přítomných vinařů se tak nejnovější vědecké poznatky a doporučení na toto téma dozvěděla od jedné z nejpovolanějších osob u nás a všichni odcházeli nadšení kvalitou získaných informací a s chutí zkusit třeba příště něco udělat lépe.

Druhá přednáška byla stejně praktická, no bohužel již zdaleka ne tak radostná. Na téma Jak se stát registrovaným vinařem nám přijeli přednášet zástupci Státní zemědělské a potravinářské inspekce. Také tady se přítomní dozvěděli spoustu užitečných

informací o tom, co obnáší dělat víno tak, aby jej mohli prodávat. Není toho málo a registrací na živnostenském úřadě to jenom začíná. Přesto se někteří z přítomných rozhodli touto cestou vydat a rozšířit tak řady „řádných“ členů spolku. Jinak si totiž bohužel v dnešní době člověk koleduje o pořádný průšvih...

Kromě těchto dvou odborných přednášek uspořádal spolek pro své členy také několik enologických vzdělávacích večerů, které spočívají ve společném setkávání nad nějakým typem vína. Jejich cílem je rozšiřovat si obzory v oboru, který je naší hlavní činností - abychom takříkajíc viděli dál,

než k sousedovi za plot. Z témat, která už jsme absolvovali, stojí za zmínku například srovnání Frankovek z VOC Modré Hory a z Dolních Kounic, kterého se ujal Vítěk Sedláček, nebo „rýňáky“ z Alsaska. Každé takové téma vždy precizně zpracuje a připraví Radek Bukovský. Díky, Radku!

Bylo by liché připisovat úspěchy jednotlivých vinařů činnosti spolku, nicméně věřím, že vzájemné setkávání a debaty nad vínem vlastním i cizím vždy posouvají kupředu nejen jednotlivce, ale celou skupinu. Další takovou poloveřejnou příležitostí se setkat bude Žehnutí mladého vína, které letos vzhledem k probíhající rekonstrukci kulturního domu proběhne ve spíše komorní atmosféře 27.12. v 19.00 v tělocvičně základní školy. Budeme rádi, když přijdete mezi nás.

*Za spolek
Vinaři Vrbice
Lenka
Machovská*

OKOLO LUŽE - KOŠTGULÁŠ

1. MÍSTO: MLAĐOŠI

2. MÍSTO: KOSTIHOVI

3. MÍSTO: FOTBALISTI

SKAUT

SKAUTSKÉ NOVINKY

V září začal nový skautský rok a přinesl několik novinek. Vzhledem k tomu, že je o skautování mezi dětmi velký zájem, došlo k rozdělení družiny na mladší a starší. Schůzky mladších vedou Magda Mikulicová a Jan Pavlů, starší Miloš Kos a Maruška Michnová. Do družinky mladších přibýlo

i několik holek, za což jsme rádi.

Program schůzek je pestrý - hrají se hry, podporují se rukodělné, provádí se o skautingu a plní se nováčkovské zkoušky. Pokud počasí dovolí, probíhá část schůzky venku.

Naši skauti se také účastní společně s Čejkovjaky různých výprav

po celé republice. O jedné výpravě si můžete přečíst v dalším článku. Na konci listopadu proběhlo v Čejkovcích promítání táborového filmu i výstava fotek s občerstvením. Děti se tedy mohly znovu pochlubit rodičům svými zážitky, ve skautingu je vždy na co vzpomínat.

VÝPRAVA NA DISCGOLF

Druhá letošní výprava proběhla v režii vrbeckých skautů v neděli 29.9. Ráno jsme se sešli na kraji Vrbice a vyrazili směr Čejkovice. Cestou jsme si zahráli hry Klíště a Kolemjdoucí, které stručně popíšeme. Klíště - během hry se používají kolíčky s určitým úkolem a děti si je během cesty tajně předávají. Náhodně se během cesty zastavuje a zjišťuje, kdo má zrovna klíště, ten poté plní zadaný úkol, např. zazpívat písničku. Při hře Kolemjdoucí si vybraní hráči musí zapamatovat, co měl kolemjdoucí za oblečení, popsat ho, vymyslet mu jméno, tipnout si odkud a kam jde. Tyto hry nám zabraly více času, než jsme očekávali, a tak jsme se na kraj Čejkovic dostali až po desáté hodině. Tam jsme se sešli s čejkovskými skauty a vydali se do Kobylí na discgolf. Šli jsme kousek po hlavní směr Čejč, ale stálo to za to, děti byly vzorné a následná cesta mezi sady je moc pěkná. Při svačině se k nám připojily i děti, které se nemohly účastnit od začátku, jelikož byly v kostele. Po svačině jsme hráli hru Bláznec, kdy jeden v roli doktora ostatním podává otázky a hádá jakou mají diagnózu. Kolem jedné jsme dorazili na místo, kde jsme rozdělali oheň a opekli si špekáčky. Samotný discgolf nám trochu kazil vítr, ale zvládli jsme to a prošli snad všechny „jamky“. Poté jsme se podívali mezi vinohrady na rozhlednu a vyrazili na Vrbici. Na Stráži jsme se rozloučili s Čejkovjaky a spokojeně se rozešli domů.

za vrbecké skauty
Jolana Kosová

FK VRBICE 1959

PODZIMNÍ ČÁST SEZÓNY 2019-2020

Muži:

Na celkem vydařenou loňskou sezónu chtěli muži navázat a šestou příčku z minulé sezóny ještě vylepšit. Cílem bylo páté místo. Ale již první zápas (prohra doma z Týncem 1:3) dávala tušit, že tento cíl bude hodně těžké splnit. A jak to začalo, tak to i skončilo. Muži získali pouhých 13 bodů a skončili na jedenáctém místě. Hráčům se vůbec nedařilo, chyběla

radost ze hry a hlavně nasazení. Přísnější měřítko snesou snad jen zápasy doma proti Brumovicím (výhra 5:0) a v Kobylí (remíza 1:1). Aby kluci splnili svůj cíl, budou muset přes zimní přestávku hodně, ale opravdu hodně zabrat. Tak jim v jejich úsilí budu držet palce. Nejlepším střelcem mužstva byl s 9-ti góly Petr Němec.

Mládežnické týmy:

V letošním roce žádný mládežnický tým v soutěžích OFS Břeclav nemáme. Mladí hráči, kteří chtějí hrát, jsou v sousedních oddílech (Kobylí, Bořetice, Velké Pavlovice, Čejkovice). Věřím, že až budeme mít možnost zase poskládat mládežnická mužstva, tak se kluci vrátí. Ale zatím je dobře, že alespoň někde hrají.

Milan Herůfek

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Lanžhot B	14	10	1	3	40:17	31
2	Klobouky u Brna	14	10	1	3	39:19	31
3	Velké Pavlovice B/ Starovičky	14	9	1	4	53:23	28
4	Kobylí	14	7	6	1	36:22	27
5	Velké Bílovice B	14	8	2	4	39:23	26
6	Týnec	14	8	0	6	36:31	24
7	Moravský Žižkov	14	7	2	5	51:21	23
8	Šitbořice	14	6	5	3	44:24	23
9	Přítluky	14	5	2	7	26:30	17
10	Brumovice	14	4	2	8	26:50	14
11	Vrbice	14	3	4	7	22:28	13
12	Charvátská Nová Ves B	14	3	2	9	32:42	11
13	Kostice	14	1	3	10	15:54	6
14	Pouzdřany	14	1	1	12	17:92	4

Tabulka mužů po podzimní části

POZVÁNKA

VÝBOR FOTBALOVÉHO
KLUBU FK VRBICE 1959
ZVE VŠECHNY ČLENY NA
VALNOU HROMADU,
KTERÁ SE BUDE KONAT
V NEDĚLI **5. LEDNA 2019**
VE 14 HODIN
V POHOSTINSTVÍ
U TOMEŠKY.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

10. 11. 2019

EMA MARTINCOVÁ
TIMEA ONDRYÁŠOVÁ
DANIEL ZÁLEŠÁK
ELIÁŠ ZÁLEŠÁK

DĚDO, BABI, POJĎME TVOŘIT

Dnešní doba je bohužel uspěchaná a mnohdy si vybírá kruté daně. Jedním z projevů je pomyslné rozevírání nůžek mezi generacemi. Doba, kdy se generace scházely v jedné sednici, je díky televizi, internetu a sociálním sítím pryč a pomalu se vytrácí také společně strávený čas u práce – třeba v takovém vinohradě se člověk dozví věcí... A práce je právě to, co nás

může spojovat. Proto jsme vymysleli a máme za sebou první ročník projektu, který jsme trefně nazvali „Dědo, babi, pojďme tvořit“.

Společně jsme se scházeli a doufám, že se i budeme scházet nad keramikou, kroji, pedigem, drátkováním – a třeba vymyslíme i něco nového. Projekt byl podpořen z dotace Jihomoravského kraje, za což jsme

samozřejmě velmi rádi.

Nechť se zkušenost a moudrost našich babiček a dědů snoubí s dravostí, hravostí a svěžím pohledem dětí a mládeže. Přeji všem příjemně strávené chvíle u společného tvoření.

Sledujte další akce.

Tomáš Bílek, Váš starosta

jihomoravský kraj

*Projekt byl podpořen dotací
Jihomoravského kraje*

OBECNÍ KNIHOVNA

VÝROBA PODZIMNÍCH LAMPIČEK

Milí rodiče a děti, byli jste moc hodní a také šikovní, když jste ve středu 23. října 2019 přišli odpoledne do naší knihovny a vytvářeli podzimní lampičky.

Akci jsme zakončili světýlkovým průvodem obcí.

Rok 1740 patří k nejvýznamnějším

BESEDA S JOSEFEM ŠPIDLOU

mezníkům evropských dějin. V květnu umírá pruský král Fridrich Vilém I., v říjnu král český a uherský, císař Karel VI. a o osm dní později ruská carevna Anna Ivanovna. Právě tady začíná křížovatka novodobé historie. Je protkána krvavými bitvami a krutostí. Na koloritu těchto dramatických událostí se odehrává tragický příběh sedmnáctileté Viktorie Veselé, která v březnu 1753 nešťastnou náhodou způsobila požár Vyškova. Kromě toho založila další požáry, které soud

klasifikoval jako zlovolné a odsoudil jí k trestu smrti upálením. Rozsudek byl vykonán v únoru 1755 v Brně. Hrůzným činem Viktorie Veselé jako by symbolicky končila jedna historická epocha.

Tak na toto téma proběhla v pátek 15. listopadu 2019 beseda ke knize Hoř, ohýnku, o mou duši se už čerti perou se spisovatelem a novinářem Josefem Špidlou. Beseda byla obohacena projekcí a diskuzí na dané téma.

Josef Špidla je autorem knih:

Strážce modrého tunelu I., II., III.; Znamení doby; Krvavý měsíc nad horou Liliavou.

Na závěr bych Vám chtěla popřát krásné a pohodové vánoční svátky, bohatou nadílku a do nového roku pevné zdraví, štěstí a spokojenost. Knihovně přeji hodně nových čtenářů a co nejvíc zájemců na akcích pořádané knihovnou.

Romana Jiroušková knihovnice

3200 KM ZA SVATÝM JAKUBEM

Motivace absolvovat životní pouť může být u každého jiná – vyhoření, poděkování za boží pomoc, potřeba rozjít sám se sebou, potkávat nové lidi, absolvovat cestu, kterou šlo mnoho našich předků i několik set let před námi, překonat sám sebe, splnit si svůj životní sen, sáhnout si na své dno, modlitba.

V páteční podvečer 6. prosince se s motivací, zážitky i praktickými zkušenostmi podělil Martin Novák. Jeho 3200km dlouhá cesta z Kobylí do Santiaga de Compostela zaujala plnou vrbeckou knihovnu. Martinovi děkujeme za jeho velmi hezké a poutavé povídání a ukázky z jeho pouti.

Tomáš Bílek

DEJTE HRAČKÁM DRUHOU ŠANCI

PROSÍME VŠECHNY RODIČE, KTEŘÍ PŘEMÝŠLEJÍ, ŽE VYŘADÍ HRAČKY PO DĚTECH, ABY JE RADĚJI NEŽ NA SBĚRNÝ DVŮR DAROVALI DĚTEM DO KALUBÁČKU. HRAČKY MŮŽETE ODLOŽIT I VE ŠKOLCE. DĚKUJEME!

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Z MALÉ DO VELKÉ

...je název projektu spolupráce škol, do kterého se naše MŠ letos zapojila. Akce v rámci tohoto projektu nese název „Těšíme se do školy“.

Od září školního roku 2017-2018 se ve všech státních školkách zahájilo povinné předškolní vzdělávání dětí, které čeká v dalším školním roce nástup do prvních tříd základních škol. Tím se nejen posunula hranice povinné školní docházky už do školek, ale také se zviditelnila příprava předškoláků. Věnují se jim učitelé i rodiče a pozorně je sledují jejich kamarádi ve školce. Stávají se velkým vzorem pro mladší děti, které je napodobují a touží být už taky „velcí“.

Předškoláci si už pomalu zvykají na nové povinnosti, jako je povinná docházka nebo i domácí úkoly (ovšem ne v tak intenzivní míře jako jsou ve škole).

My jsme pro naše předškoláčky, kterých je v letošním roce devět,

připravili několik akcí, abychom jim umocnili a zpestřili zážitek z toho, že už nastoupili povinnou školní docházku a že je čeká postup do základní

školy. Tím jsme zahájili tento projekt, ve kterém máme v plánu pokračovat dál v únoru, březnu a květnu 2020.

Prvním zážitkem byla krátká návštěva kamarádů v první třídě. Následovala prohlídka celé Základní školy Vrby v listopadu 2019. Probíhala v odpoledních hodinách v doprovodu

rodičů malých předškoláčků a provedla nás paní ředitelka Renata Horáková. Děti tak měly možnost se seznámit s prostory školy a hlavně s paní ředitelkou. Vyzkoušely si pár cviků v tělocvičně, poznávaly číslice a zasedly do školních lavic, aby natrénovaly, jak se budou ve vyučování hlásit.

Dalším programem, který měl dětem připomenout jejich poslední rok ve školce, bylo „Pasování na předškoláka“. To proběhlo na zahradě u školky. K této příležitosti jsme s dětmi nacvičili písničky a pak děti plnily úkoly na několika stanovištích, za které dostaly pěkné odměny.

Už se těšíme na další návštěvu první třídy (třeba nám už kamarádi školáci něco přečtou), a taky děti na jaře čeká velká událost, kterou je zápis do 1. třídy. Vše pak oslavíme na konci školního roku.

*Bc. Hana Sedláčková
učitelka*

BAREVNÝ PODZIM

Podzim utekl jako voda a my v mateřské škole se už připravujeme na vánoční čas. Ale ani v předcházejícím podzimním období jsme nelenili. Je to nádherný čas, kdy ze zahrádek a vinic sklízíme úrodu, listí se barví nádhernými podzimními barvami a zvířátka a celá příroda se připravuje k zimnímu spánku. A my, protože žijeme v naší malebné vesničce, naše školkové aktivity přizpůsobujeme prostředí, ve kterém žijeme.

Na začátku září přišli noví kamarádi, velmi rychle si u nás zvykli a úplně se s dětmi sžili. A taky hned v září začalo plavání. Jezdíme každý rok do Hustopečí na krytý bazén a na závěr děti dostávají DIPLOM od samotného vodníka. A jak už jsem psala, milujeme podzim se všemi jeho plody a vůněmi. Jako první jsme si přinesli dýně a společně se školou jsme si za

kulturním domem udělali příjemný DÝŇOVÝ PODVEČER, kde děti soutěžily, tancovaly a nakonec si s rodiči opekly špekáčky. A když začalo vinobraní, tak jsme si zkusili vymáčet hroznovou šťávu, tzv. BURČÁK. Skutečné zpracování hroznů jsme sledovali při návštěvě VINAŘSTVÍ BOČKOVÍ. S dětmi jsme také v mateřské škole ochutnávali brambory NA LOUPAČKU, pekli mrkvánky a připravovali různé saláty. Děti se vždy aktivně zapojovaly. Brambory jsme využili i k tvorbě bramborových postaviček. Děti tvořily pohádkové postavičky, ale i zvířátka atd. Vycházky do přírody jsme spojili se sbíráním přírodnin nebo jsme se vydali po stopách skřítky Podzimníčka při hře "Za pokladem skřítky Podzimníčka". Poprvé jsme letos ve velkém oslavili DEN STROMŮ. Každé dítě si za pomoci

rodičů doma zhotovilo svůj podzimní strom, stromky jsme zafoliovali a pak jsme z nich udělali výstavku. 24. října, kdy je DEN STROMŮ, jsme společně s panem starostou Tomášem Bílkem zasadili na naší školkové zahradě ovocný strom švestku KADLÁTKU. Velmi pěkný byl výchovně-vzdělávací pořad o přírodě KOUZELNÝ LES. Naše mateřská škola se zaměřuje na přírodu, proto máme v naší školce každý rok BESEDU S MYSLIVCEM. Besedu nám pravidelně zajišťuje maminka Natálky Jungmannové, která dětem poutavě vypráví o životě zvířátek v lese a s besedou už jí pomáhají i její dvě děti Natálka a Matýsek. Na zvířátka myslíme po celý rok. Hned jak příroda zamrzne a zapadá sněhem, nosíme do lesa pro naše lesní kamarády potravu, a to hlavně mrkev, jablíčka nebo suchý chléb. Naopak

zase včeličky odmění nás. Pilně snášší pyl na sladounký med, na kterém jsme si smlsli při Medových snídaních v mateřské škole. První akcí v rámci projektu „Skutečně zdravá škola“ byla přednáška a ukázka přípravy zdravých svačinek pro rodiče. Letošní říjen jsme věnovali řemeslům, navštívili jsme dřevařskou dílnu p. Vajbara, zkusili jsme pracovat s hlínou v keramické dílně, přijel za námi se svým vystoupením „Řemesla“ p. Urbánek, podívali jsme se i k místním hasičům. Máme pořád plno aktivit a vůbec se nenudíme. Na konci října jsme se ještě

setkali na lampionovém průvodu na Velkém říjnovém setkání rodin za kulturním domem. A co teď v prosinci? Užili jsme si Rozsvěcování vánočního stromu – první neděli adventní za kulturním domem. Zapojili jsme se svým vystoupením do předvánoční atmosféry a pak jsme si mohli koupit něco pěkného a dobrého na jarmarku. Krásným zážitkem v tomto adventním čase byla pro naše děti návštěva strážnického skanzenu. Při předvánočním pořadu s názvem „Radujme se, veselme se“, děti uvítal Mikuláš se svou družinou, v dalším stavení se

dralo peří, pekli tam vánoční oplatky, nechyběla ani Lucie. V jiném stavení jsme se naučili koledu „Na vánoce dlouhé noci“, jinde jsme pekli cukroví, zdobili perníčky, v dalším domku nám povyprávěli o Štědrém večeru, lití olova, pouštění lodiček...

Dále nás navštívil Mikuláš se svou družinou v naší školce. Radost děláme babičkám, dědečkům, maminkám, tatínkům na vánočních besídkách, a pak už snad přijde Ježíšek. Už se nemůžeme dočkat.

*Jarka Cichrová
učitelka*

V keramické dílně

V truhlářské dílně p. Vajbara

Poznáváme a ochutnáváme podzim

Ve vinařství u Bočků

U hasičů

Paní myslivcová a její pomocníci

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ...

Je název známé písničky, ale také velké téma pro děti v mateřské škole. Těšení na nejkrásnější svátky v roce je pro většinu dětí nekonečné. Aby čekání bylo co nej příjemnější, vyrábějí každoročně paní učitelky s dětmi adventní kalendář. Letošní má podobu vánočního stromčku. V každé ruličce s číslem je pro děti připravený úkol. Některé úkoly jsou jednoduché, jiné složitější, ale určitě vždy přispějí k blížící se tajemné atmosféře Vánoc. Například na Barborku utrháme větvičku, další den nazdobíme stromček, vyrobíme vánoční přáníčka, upečeme vanilkové rohlíčky, zaneseme zvířátkům do lesa nadílku, připravíme besídky pro babičky, dědečky, rodiče, sourozence...

Pro mnoho lidí jsou Vánoce především věcí dárků. My v mateřské škole se snažíme vést děti k tomu, že dárky pochopitelně k Vánocům patří, ale hlavním smyslem je to, že jsme všichni spolu, máme se rádi. Děláme radost rodičům, prarodičům, třeba jenom tím, že si po sobě uklízíme hračky.

Děti mají rády tajemno, příběhy o lidech, lidských osudech. Příběh

o svatém Martinovi, biskupovi Mikulášovi každoročně poslouchají s velkým zájmem. Aspoň do dalšího dne jsou pro ně lidé s velkým příběhem inspirací. Největší tajemstvím je samotný příběh o narození Ježíška. Jeden můj známý, kterému když byl malý, nosil dárky Santa, mi řekl, jak může u Vás v Česku nosit dárky malé dítě Ježíšek? Tak jsem mu odpověděla, že to je právě to tajemno, které u nás žádné dítě neřeší. Přeji všem dětem, aby jim to tajemno hodně dlouho vydrželo.

Konec roku patří také k bilančování a děkování. Naše mateřská škola děkuje všem rodičům, kteří nám pomáhají, zúčastňují se našich akcí. Maminkám, babičkám, které se podílely na přípravě jarmarku, paní Bohumile Bařinové, Lidce Hasíkové. Dále děkujeme paní Ludmile Grégrové za každoroční zeleninu do školní jídelny, manželům Zborovským za vynikající hroznový mošt. Za možnost navštívit vinařství Bočkovi, dřevařskou dílnu pana Petra Vajbara a za krásný dárek pro polytechnickou výchovu – šroubovací matičky. Paní Janě Cichrové za dárečky, které se dětem vždy moc

líbí. Babičce Jaroslavě Sedláčkové za zprostředkování sponzorského daru z levandulové farmy ve Starovičkách. Panu starostovi za podporu a vstřícnost, zaměstnancům obce za jejich ochotu vždy pomoci.

Všechny zaměstnankyně mateřské školy Vám do nového roku přejí, aby pro Vás Vánoce byly tím, co si opravdu přejete a abyste do nového roku vstoupili s nadějí a odvahou. S nadějí, že stále kolem sebe budete mít lidi, kteří jsou Vám blízcí, a s odvahou k řešení věcí, které pro Vás mohou být těžké.

Ještě pár přání od dětí, odpovědi na otázku:

„Koho byste chtěli mít u večere, u stromčku?“

Mareček: „Moji rodinu“

Staniček: „Mamku, tatku, babičku, dědu, Radku, strýca“

Sebastiánek: „Mamku, tatku, Matesa, babičku bořecků s jejím dědů, babičku Bohušovů s dědů Bohušem“

Jana Kadlecová
ředitelka školy

SKUTEČNĚ ZDRAVÁ ŠKOLA

Školní jídelna je od června zaregistrovaná do projektu Skutečně zdravá škola. Skutečně zdravá škola je komplexní celoškolní program kvalitního a udržitelného školního stravování a vzdělávání o jídle. Snaží se, aby si děti jídla vážily, dokázaly si jej vychutnat a věděly, odkud jídlo pochází a jak vzniká. Skutečně zdravá škola pomáhá dětem v rozvoji dovedností a návyků, které budou potřebovat ke zdravému, úspěšnému a udržitelnému životu. Programu Skutečně zdravá škola dali svoji záštitu ministři zemědělství a životního prostředí ČR. Program také doporučuje Ministerstvo školství jako příklad inspirativní praxe, stejně tak jej doporučuje Národní síť Zdravých měst jako příklad dobré praxe. Podmínky pro udělení certifikátu mají tři úrovně: bronzovou, stříbrnou a zlatou. Každá úroveň obsahuje specifická kritéria, která musí škola nebo školka splnit.

Kritéria se týkají těchto témat:

- Angažovanost a kultura stravování
- Kvalita jídla a místo jeho původu
- Vzdělávání o jídle a stravování
- Místní společenství a spolupráce

Desatero školní kuchyně:

1. Používáme jen základní suroviny
2. Upřednostňujeme lokální a sezónní potraviny
3. Minimalizujeme používání polotovarů a instantních potravin
4. Omezujeme konzumaci bílé pšeničné mouky
5. Minimalizujeme množství soli
6. Snižujeme spotřebu cukru
7. Používáme kvalitní tuky
8. Hlavní jídlo podáváme s dostatkem zeleniny
9. Dbáme na vyváženost mezi masitými a nemasitými pokrmy
10. Respektujeme potřeby dítěte a čas k jídlu

V rámci projektu SZŠ proběhla v naší kuchyni analýza skladby jídelníčků, pitného režimu, míry solení a kontrola skladu potravin. 30. října jsme se aktivně účastnili vzdělávacího semináře, který se konal v naší kuchyni. Seminář byl zaměřen na vaření

zdravých bezmasitých pokrmů. Další vzdělávací seminář Zdravá svačinka pro mého školáka se konal 12. listopadu. Seminář byl určen pro rodiče dětí MŠ a ZŠ. Semináře pro nás připravila paní Dagmar Sedlářová – výživový poradce. Recepty nejen ze seminářů jsou k dispozici v kuchyni MŠ nebo na stránkách msvrbice.cz. Recepty jsou postupně doplňovány.

Moc děkujeme všem, kteří nás podporují a fandí nám. Už jen to, že nám strážníci přibývají, ukazuje, že jsme vykročili správnou cestou. V nejbližší době budeme mít v kuchyni nové konvektomaty, které nám pořídí zřizovatel - obec Vrbice. Za ně, ale i za podporu v realizaci projektu SZŠ moc děkujeme panu starostovi Tomáši Bílkovi.

Naučit naše děti zdravě se stravovat, poznávat nové chutě a suroviny

je součástí vzdělání a kde jinde než doma a ve škole bychom je měli vést ke správným návykům.

Krásné prožití vánočních svátků přeje kolektiv školní jídelny při mateřské škole.

Markéta Svrčková,
vedoucí školní jídelny

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DĚKUJE:

- p. Petru Vajbarovi za dřevěné destičky na výrobu svíců
p. Davidu Grégrovi za sponzorský dar – 10 kusů dětských sportovních dressů
deváťákům Davidu Hoškovi a Janu Knápkovi za přípravu čtvrtáků a pátáků na florbalový turnaj
pí. Jarmile Zálešákové za pomoc při výrobě vánočních svíců na jarmark
pí. Jarmile Vajbarové za vánoční ozdoby k prodeji na jarmarku

MAGDALENA GRÉGROVÁ TENTOKRÁT VE HLUKU

Naše vrbecká zpěvulka Magdalena Grégrová se účastnila dětské pěvecké soutěže v lidové písni Zpěváček Slovácka, která proběhla v neděli 13. října 2019 v sále ZUŠ Hluk. Oblastní kolo soutěže bylo pro děti ve věku od 10 do 15 let.

V soutěži vystoupilo 27 dětí v doprovodu dvou cimbálových muzik. Cimbálová muzika Matěje Kůřečky ze Starého Poddvorova doprovodila finalisty z Podluží, Mikulovska, Hanáckého Slovácka a Kyjovska. Cimbálová muzika Lintava primáše Ondřeje Simana z Kunovic doprovodila finalisty z regionů Strážnicko, Velsko, Hornácko, Uherskobrodsko, Uherskohradištsko a Zálesí. Děti hodnotila sedmičlenná porota, která vybrala 3 nejlepší zpěváky ze všech účastníků deseti regionů a ty umístila

na prvním, druhém a třetím místě.

Výkony všech dětí byly vyrovnané a na pěkné úrovni. Madlenka statečně bojovala a vyzpívala si krásné třetí místo. Byla porotou ohodnocena jako „Zpěvácký objev roku 2019“. Reprezentovala tak v Hluku naši školu

i Vrbici. Myslím si, že o této milé dívce a výborné zpěvačce ještě uslyšíme.

*Markéta Veverková
třídní učitelka 4. a 5. ročníku*

Magdalenka skončila na 3. místě

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ 2019 ANEB PREMIÉRA METODY SFUMATO

V posledních letech stále více pocítujeme, že se zhoršuje čtenářská gramotnost u dětí (nejen) na naší škole. Děti čtou pomalým tempem, s chybami, neplynule a hlavně často textu nerozumí. To je nespíš hlavní důvod, proč jsme se rozhodly vyučovat čtení metodou Sfumato. Z důvodu nemoci učitelek však delší dobu nebylo možné proškolení našich pedagogů. Podařilo se nám to až v průběhu loňského školního roku, během kterého byly proškoleny (zatím) dvě paní učitelky. Markéta Veverková a Petra Čejková absolvovaly dvoudenní seminář a náročnou dvoudenní letní školu s praktickým výcvikem, díky kterým mohou tuto metodu aplikovat ve výuce.

Co je tedy Sfumato? Jedná se o techniku čtení, pomocí které se děti naučí číst tzv. „z písmene na

písmeno“. Postupně a bez problémů zvládají přečíst dvou, tří, čtyřpísmenná a více písmenná slova, slovní spojení, krátké věty i souvětí. V praxi to na začátku vypadá jako velmi, velmi zpomalené a velmi hlasité čtení. Časem a cvikem se délka hlásek zkracuje a čtení se stává plynulým, bez vynechávání písmen, s intonací a porozuměním. Časově i obsahově je učivo rozvržené tak, že máme dostatek času na zafixování tvarů písmen, učíme se všemi smysly a veškeré činnosti spojené se čtením se prolínají do všech předmětů. Vyučování je zážitkové, pro děti zábavné a efektivní.

Já osobně jsem ze Sfumata nadšená. Tento způsob výuky čtení cítím jako velmi přirozený a logický proces. Děti si vyučování užívají a konečně (po dlouhé době) vidím, že je čtení baví. Věřím, že si děti ke čtení

vytvoří pěkný vztah a přeji si, aby i v době mobilů a počítačů, alespoň občas, s radostí sáhly po tomto pokladu – knize.

Letos, díky Sfumatu, proběhlo „Pasování prvňáčků“ trochu netradičně. Po dvou měsících školní docházky naši prvňáčci předvedli rodičům kousíček ze Sfumata. Děti měly lavice otočené do zadní části třídy, směrem k rodičům. To proto, aby maminky a tatínkové viděli, jak děti při čtení krásně artikulují, jak pracují na lavici v matematice a také jak mohou uvolňovat ruku před psaním. Vše mělo být inspirací pro rodiče k domácímu procvičování. Po ukázce vyučování prvňáčci poděkovali sladkostí svým patronům, kteří se po dva měsíce starali o to, aby se malí školáci naučili přichystat na vyučování a také jim pomáhali lépe se zorientovat ve

školních právech a povinnostech.

Nejočekávanějším okamžikem bylo slavnostní pasování každého prvňáčka. Pasovací meč přikládala na ramínka paní ředitelka. Děti dostaly dárečky, na které se moc těšily - radost každému udělal sportovní vak se svým jménem, zábavný časopis a pastelky. Na památku každý dostal Pasovací list.

Slavnostní odpoledne bylo završeno společným úkolem pro prvňáky a rodiče. Během jeho plnění paní učitelka informovala rodiče o tom, jak se daří jejich dětem ve škole.

Na úplný závěr bylo pro všechny připraveno zdravé občerstvení ve formě ovocných a zeleninových jednohubek, které perfektně přichystaly děti ve školní družině.

Moc jim za to děkujeme.

Petra Čejková, třídní učitelka 1. ročníku

Pasování prvňáčků

PROJEKT HASÍK

Návštěva hasiče Štěpána v rámci projektu Hasík byla ve škole hned dvakrát – 1. října a 8. listopadu. Žáci druhého a pátého ročníku byli seznámení s tím, co všechno povolání hasiče obnáší. Dozvěděli se, k čemu lidem oheň slouží a jak snadno se z něj může stát nepřítel. Nechal nás nahlédnout detailně na kompletní hasičskou výstroj a Matěji Vajbarovi se dokonce poštěstilo si tuto výstroj zkusit. Leontýnka si cvičně vyzkoušela zavolat na linku 150, kde hlásila nehodu auta. Děti dostaly poučení o tom, jak se zachovat v různých situacích spojené s požárem.

*Markéta Petrásková
třídní učitelka 2. ročníku*

Do školy přišel pan hasič. Řekl nám, jak se máme zachovat, když u nás doma hoří. Když je nehoda a zraněný má na mobilu zámek, tak se i přesto dá zavolat na tísňovou linku. Hráli jsme hru na body v týmech.

Darina Čejková

Pan hasič nám ukázal, co máme dělat, když nám hoří oblečení. Řekl nám, že když hoří v druhé síni, máme si kleknout na kolena a opatrně sáhnout na dveře. Když je klika kovová, tak na ni nesahej! Mohl by ses spálit.

Elena Huňarová

Do školy přišel pan hasič. Ukázal nám hasičskou oblek. Řekl, že nemám brát sirky do ruky bez dovolení, abych něco nezapálil.

Robin Filo

Matěj v hasičském obleku

PODZIM VE TŘETÍ TŘÍDĚ

V průběhu měsíce září jsme se seznamovali se slohovým útvarem zvaným popis. Jak toto téma děti zvládly, posuďte sami.

Michaela Kostihová, třídní učitelka 3. ročníku

KLOKÁNEK KRÁLÍKOVITÝ

Toto zvířátko jsem si vybral, protože je malé a roztomilé. Klokánek králíkovitý je savec. Hlava je malá. Přední nohy jsou velmi krátké a díky ostrým drápům dobře hrabe. Má

dlouhý ocas s černou špičkou. Živí se houbami, semeny a hmyzem. Klokánci jsou aktivní v noci a ve dne odpočívají. Žije v travnatých porostech. V ČR se volně nevyskytuje.

David Prášil

HYENA ŽÍHANÁ

Toto zvíře jsem si vybral, protože se zvláště řehtá. Hyena žíhaná je savec. Má psí hlavu. Tělo je podlouhlé o délce až 1,2 metru. Srst je žíhaná. Má čtyři končetiny a ocas. Živí se

mršinami, má silné čelisti. V ČR se volně nevyskytuje. *Jan Dáňa*

VELBLOUD DVOUHRBÝ

Toto zvíře jsem si vybrala, protože jsme byli na velbloudí farmě a líbí se mi. Velbloud dvouhrbý je savec. Velbloud je vysoký dva metry a váží 700 kg. Má malou hlavu a v tlamě nemá horní zuby. Na víčkách má dlouhé řasy. Srst na těle je nerovnoměrná. Má dlouhé štíhlé nohy a krátký ocas. Živí se rostlinami, stromy, senem a trávou. Je to mimochodník - při chůzi zvedá současně nohy na téže straně. Dokáže pít slanou vodu. V ČR se volně nevyskytuje. *Klára Marková*

VEVERKA OBECNÁ

Toto zvíře jsem si vybral, protože jsem ji viděl v ZOO a je to moje oblíbené zvíře. Veverka obecná je savec. Má špičaté uši, ostré a zakřivené drápy. Barva srsti je červená a černá s bílým bříškem. Má huňatý ocas. Dorůstá do výšky 19 až 23 cm. Živí se semeny šišek, houbami, ptačími vajíčky a oříšky. Dokáže se pohybovat rychlostí až 19 km za hodinu. Vyskytuje se volně v ČR. *Jan Herzán*

LEV

Toto zvíře jsem si vybral, protože je to král zvířat. Lev je savec. Patří do kočkovitých šelem. Lev má kolem hlavy hřívu. Má krátkou srst, čtyři svalnaté nohy a ocas. Živí se velkými savci. Váží 150 až 250 kilogramů. Dožívá se 10 až 14 let. Dříve se lvi vyskytovali i v Evropě. V ČR se lvi volně nevyskytují. *Václav Nahodil*

PLŠÍK LÍSKOVÝ

Toto zvíře jsem si vybral, protože je moje nejoblíbenější. Plšík lískový je savec. Měří 6,2 - 8,5 cm. Ocas měří 5,5 - 8,5 cm. Má hlavu jako myš, ale větší oči. Hřbet a boky má zlato-hnědé, břicho a hrud' krémové. Ocas má osrstěný. Živí se ořechy, plody, květy, semeny a dalšími částmi rostlin. Plšík je jedním z největších spáčů mezi savci. Vyskytuje se v ČR. *Vojta Hošek*

Ve škole si užíváme i spoustu legrace. Nejinak tomu bylo i při psaní básniček s podzimní tematikou.

ANIČKA A PEPÍK

Traktor jede po poli,
zbývá mu jen údolí.
Bude to mít za chvíličku,
pak zavolá na Aničku.
Anička přiběhla
a hnedka viděla,
jak Pepík místo orání
draka pouští po stráni.
Pepík se lek,
šel orat hned.
Anička se raduje
a teď doma hoduje.

*Lucie Varmužová, Jakub Hublík,
Šimon Havelka*

ANIČKA A JABLÍČKA

Byla jedna Anička,
měla ráda jablíčka.
Dala je do košíčku,
navštívila babičku.
Babička už běží dom,
kde dědeček seká strom.
Anička jim pomáhá
a jablíčka pojídá.

*Adéla Pavlů, David Vajbar,
Jakub Machovský*

POPIS OSOBY 5. ROČNÍK – HODINA SLOHU

Moje maminka je menší postavy a je menší než já, je moc krásná. Má hnědé oči, krátké vlnité kaštanové vlasy, na nose brejličky, malou bradičku, krásnou pusinku, tváře jsou hezké červené, pěkné malé uši. Nejčastěji jsem ji viděl v krátkém tričku s mikinou. Mám hodnou maminku téměř klidné povahy. Vlídne si se mnou o všem vykládá. Vaří nám dobroučké obědy a je pilná. Stará se s námi o zahrádku. *Jan Berta*

Moje máma má menší postavu, je středního věku. Z krásného obličej na nás vykukují zelené oči, nos, uši a brada. Usmívá se drobnou pusou s bílými zuby. Kolem obličej má hnědé dlouhé vlasy, které nosí v culíku. Většinou se obléká do pracovního, protože neustále pracuje, ale když se jí chce, tak se dokáže obléct do gala. Je veselá, usměvavá, má ráda kolem sebe lidi, mluví hlasitě a rychle. Hodně čte,

proto zná spoustu zajímavých věcí, o kterých mně často vypráví. Chodí ráda po horách a do přírody. Jezdíme spolu na dlouhé výlety. Zajímá se o květiny, a proto je pořád na zahrádce. I v práci se stará o keře a parčíky po dědině. Když ji naštvu, tak se umí rozzlobit. *Jan Ryměš*

Moje maminka je menší postavy. Má středně tmavou pleť. Je hubená a hlavně moc pěkná. Má hnědo zelené oči, středně velký nos a střední uši. Její hnědé až zrzavé vlasy jsou dlouhé po ramena. Obléká se pěkně a stylově. Když jde na nějakou akci, má většinou šaty a podpatky. Doma má většinou nějaké starší oblečení. Chová se slušně, a tak, jak by se chovat mělo. Na mě je moc hodná. Když mi občas nadá, tak to má svůj důvod. Chůzi má plynulou a ladnou. Umí dobře vařit, uklízet. Pracuje jako kadeřnice. Taký vede folklorní kroužek. *Sára Horáková*

Moje mamka má sportovní a malou postavu. Měří asi 162 cm. Vlasy jsou lehce po ramena a barva tmavě hnědá. Její obličej je kulatý a oči jsou krásně modré jako moře. Má malou pusku jako nos, který je taky malý. Maminka ráda nosí rifle a krátké triko. Doma nosí většinou tepláky a nějaké triko na doma. Chodí strašně rychle, že i někdy já ji nestíhám. Mluví plynule a celkem rychle a stručně. Taký si mezi mluvením párkrát nosem oddechne. Je kamarádká a pracovitá. Ráda zkusí nové věci a je moc hodná, ale umí se taky občas naštvat. Moji maminku miluju a nikdy ji nechci ztratit. *Magdalena Grégrová*

K popisu jsem si vybral mého bratrance Kamila. Sahá do výšky 165 cm a má 13 let. Kamil má kulatý obličej a na něm má tmavě čokoládové oči. Pusa vypadá jako surfařské prkno. Nos je velký. Uši, které jsou

špičaté, vypadají jako listy, které padají ze stromu. Můj bratranec nejraději nosí šedobílé a oblečení, černá trička a šedé kalhoty. Vezme si i bílou mikinu, na rukách nosí hodinky. V létě má na očích sluneční brýle. Žije ve Vrbici na jejím konci. Rodinu má velkou. Do školy chodí do Velkých Pavlovic na gymnázium. Jeho koníčky jsou hra na klavír, čtení, bruslení a jízda na kole. Kamča je kamarádký, starostlivý. A také mi pomáhá se školou.

Šimon Salajka

Tatka má vysokou postavu. Jeho ruce a nohy jsou silné. Tvar hlavy je spíše oválný. Oči mají zelenou barvu a nad nimi je husté tmavé obočí. Nos má mírně hrboletý. Vlasy jsou černé a krátce střižené. Tatka nosí pohodlné oblečení, ve kterém se cítí dobře. Tatka je slušný člověk. Chodí normální chůzí. Je šikovný a pracovitý muž. Stará se o nás a mám ho moc rád.

Matěj Grégr

Pro popis osoby jsem si vybrala moji sestru Lucii. Lúca je štíhlejší postavy. Má mikádo a ofinu. Chodí do 3. třídy a je o dva a půl roku mladší než

já. Má kulatý obličej (jakoby ve tvaru srdce.) Její oči jsou hnědé. Má menší nos, kulaťoučké tváře, špičatou bradu a drobné uši. Její vlasy jsou tmavý blond. Když byla malá, nejradši nosila princeznovské šatičky, ale teď ráda nosí tepláky a tričko. Když Lúca chodí, tak si při tom poskakuje a trošku se loudá. Sestra mluví ráda a hezky, a když ji něco zaujme, tak to dál rozvíjí. Lúca je nebojácná a kamarádká. Nerada zkouší nové věci a nerada soutěží.

Hana Varmužová

Moje setra Kristýna je vysoké a štíhlé postavy. Z její štíhlé postavy nejvíce vynikají dlouhé hubené nohy. Má oválný obličej, který zdobí světle hnědé oči, dlouhý špičatý nos po tačkoví a velkou pusou. Delší hnědé vlasy překrývají malé uši s náušnicemi. Nejraději nosí rifle, trička s krátkým rukávem, mikinu a šněrovací boty. Výjimečně oblékne šaty a sukně. Kristýna je hodná holka, pomáhá ostatním, ale někdy se chová jako puberták. Sestra se v některých situacích vyjadřuje zbytečně složitě. Chodí jako pravítko se vztyčenou hlavou.

Moje sestra je příjemná, zábavná a ochotná.

Daniela Jiroušková

Moje máma má štíhlou postavu. Hlavu jí zdobí blondaté vlasy, modré oči a usměvavá ústa. Nosí většinou růžovou mikinu, černé legíny, v létě šaty a boty na vysokém podpatku. Hodně čte, chodí na zahradu, často se dívá na zamilované filmy. Ráda zpívá v kostele, ve vinohradě. Hrozně ráda vaří pro rodinu. Je nedochvilná, hodná a opatrná.

Michal Bílek

Moje maminka má hubenou postavu menšího vzrůstu. Její obličej zdobí středně velké hnědé oči. Má malý rovný nos, pod kterým se červenají dvě kulaté tvářičky. Na její nevýrazné bradě je malý dolíček. Na její hlavě se lesknou dlouhé černé vlasy, které zakrývají malé uši. Nosí většinou černé a bílé oblečení. Na uších nosí stříbrné náušnice a boty na podpatku. V očích má čocky. Chová se mile, někdy je výbušná, ale myslí to dobře. Mluví spisovně s jemným vrbeckým nářečím. Chodí hlavou vzhůru a nehrbí se. Je trošku pedant na úklid. Má ráda cizí jazyky a je milá.

Adriana Střeštíková

VLÁSKY PRO DOBROU VĚC

Elenka Huňarová je dívka ze 2. třídy, která se rozhodla k něčemu netradičnímu a na svůj věk velmi obdivuhodnému – darovat své vlasy na dobrou věc. Protože má (vlastně měla) dlouhé vlasy, chtěla je už před rokem ostříhat, jenže na internetu společně s maminkou objevila, že by mohla své vlasy podarovat někomu, kdo o ty své přišel z důvodu nějaké nemoci. Existují totiž nadační fondy, které jsou záchranným lanem pro holčičky, dívky a ženy, které ztratily svoji pomyslnou „korunu krásy“ a pořízení paruky by pro ně bylo finančně velmi nákladné. Výroba paruky z darovaných vlasů probíhá v kadeřnictvích, spolupracujících s nadacemi, přímo na míru pacientce.

Elenka se vlastně stala malým záchranným andělem, který udělá radost někomu, kdo se dostal ne vlastní vinou do těžké životní situace.

Ve čtvrtek 5. prosince společně s maminkou a bráškou dorazili k paní kadeřnici Renatě Horákové a ta vlasy ostříhala do čtyř culíků o délce 38 cm. Ty nyní poputují do Prahy do kadeřnického salonu, kde budou uschovány ve vlásenkářské dílničce společně s Elenčiným jménem a budou čekat na dárce – jména však zůstanou utajena oběma stranám.

Elenka svým nadšením pro dobrou věc strhla i paní kadeřnici, která se vzdala odměny za stříhání.

Za tuto výjimečnou lidskou aktivitu bylo Elence uděleno ve škole ocenění HRDINSKÝ ČIN. Třeba ji budou následovat i další ...

Nemalou zásluhu na všem mají také Elenčini rodiče, všechno totiž vychází z rodiny, proto patří velký dík i jim.

*Renata Horáková
ředitelka školy*

ŠKOLNÍ NOVINY MALÝ ŠKOLÁK

Již třetím rokem nám ve škole vycházejí školní noviny. První číslo vyšlo v únoru 2017 z iniciativy tehdejších „pátaček“ Terky a Elišky, které si k sobě do redakční rady přibraly kluky a začalo vznikat ojedinelé dětské novinové dílo. Noviny obsahovaly historii školy, vtipy, křížovky, rozhovory se zaměstnanci školy a také příběh na pokračování Prokletá škola. Všichni se pustili do práce s velkým nadšením – redakční rada měla sedm členů, a ještě do konce školního roku 2016/2017 vyšlo i velikonoční číslo. Některé články byly zveřejněny také ve Vrbeckém zpravodaji. Následující školní roky 2017/2018 a 2018/2019 vycházela další čísla (většinou 3-4 za

školní rok). Letos vyšlo zatím podzimní číslo, ale už teď děvčata z redakční rady společně pracují na vánočním čísle, které děti dostanou v týdnu před Vánocemi do tříd. Noviny si tiskneme po grafických úpravách sami nebo ve spolupráci s Knihovnou Vrbice.

R o z h o v o r
a Aničkou a Matyáškem vyšel v letošním podzimním čísle.

redakční rada

Renata Horáková
ředitelka školy a členka redakční rady

ROZHOVOR S NAŠIMI PRVNÁČKY ANIČKOU A MATYÁŠKEM (podzimní číslo Malého školáka)

Těšili jste se do školy?

Anička: Ano, těšila. Matyášek: Ano, hodně.

Jste spokojení se svými patrony?

Anička: Ano, chystá mě a je na mě hodná (patronkou je Daniela Jiroušková). Matyášek: Ano, stará se o mě (patronem je Martin Vajbar).

Je na vás hodná paní učitelka?

Anička: Ano. Matyášek: Jo, ale musíme poslouchat.

Máte rádi výtvarnou výchovu:

Anička: Ano. Matyášek: Moc ne.

Co tě ve škole nejvíc baví nejvíc?

Anička: Tělocvik. Matyášek: Přestávka a tělocvik.

S kým se ve škole nejvíc kamarádíte?

Anička: S Inuškou a Anetkou. Matyášek: S Matějem Hublíkem.

Sára Horáková
a Magdalena Grégrová

Prvnáčky Anička a Matyášek

ŠÍPKY

Nádherné lesklé rudé plody dozrávající na keřích šípkových růží nám každý rok oznamují, že pomalu přichází podzim. Nejsou ale jen nádhernou dekorací, ale také nejdostupnějším a zároveň nejlevnějším zdrojem vitamínu C, který vám pomůže překonat nadcházející období chřipek a nachlazení. Šípky jsou odpradáвна součástí lidového léčitelství. Působí jako prevence proti infekcím. Pomáhají při nachlazení, ale také při onemocnění ledvin a cév. Jsou prospěšné pro hormonální nebo nervový systém. Utužují zdraví i to psychické. Obstarat si šípky právě v podzimních dnech není problém. Šípková růže roste na mnoha mezích. Můžeme je natrhat

Vítězný 5. ročník s dortem

podél cest a na lesních lemech.

Asi nejoblíbenějším způsobem, jak využít prospěšné vlastnosti, šípků je šípkový čaj. Proto jsme se ve škole rozhodli, že vyhlásíme i letos v září soutěž ve sběru šípků. Děti mohly nosit průběžně skoro měsíc množství nasbíraných šípků, které jsme poctivě zapisovali. Papírové pytle si každý týden odvážela firma LEROS, pro kterou jsme šípky sbírali, a která z nich později vyráběla právě zmiňovaný šípkový čaj. Na konci soutěže jsme odměnili nejlepší sběrače z každé třídy a spolu s vítěznou třídou, letos

to byla pátá třída, si pochutnali na výborném dortu. Malou odměnu dostali všichni, kdo se sběru zúčastnili třeba jenom pár kilogramy.

Chtěla bych tímto velmi poděkovat všem rodinným příslušníkům, kteří pomáhali dětem šípky sbírat, protože letos jste jich nasbírali **rekordních 625 kilogramů**.

*Lucie Grégrová
vychovatelka školní družiny*

Výsledná tabulka jednotlivých tříd a nejlepších sběračů:

1. místo 5. třída – 223 kg
2. místo 2. třída – 177 kg
3. místo 4. třída – 86 kg
4. místo 3. třída – 81 kg
5. místo 1. třída – 58 kg

„Nejlepší sběrači školy“

1. místo Matěj a Magdalena Grégrovi – každý 49 kg
2. místo Viktorie Grůzová - 44 kg
3. místo Anička a Toník Mikulicovi – každý 28 kg

FLORBALOVÝ TURNAJ V ZŠ KOBYLÍ

Každým rokem dostáváme pozvánku z kobylské školy na účast ve florbalovém turnaji, do kterého se zapojují také okolní školy – ZŠ Bořetice, ZŠ Brumovice, my z vrbecké školy a samozřejmě domácí kobylská škola. Je to pro nás vždy velká výzva, protože uspět v turnaji a získat putovní pohár, je přáním všech hráčů. Nepodceňujeme vůbec přípravu a musím říct, že si nesmírně vážím všech našich bývalých školáků, kteří přijdou s nabídkou připravovat kluky ze 4. a 5. ročníku na takto důležitý turnaj. Letos v září přišli devátáci David Hošek a Honza Knápek a od začátku října každé pondělí odpoledne hodinu kluky trénovali. Moc jim děkuji, protože ani jedno pondělí odpoledne nevznikl žádný problém a tréninky probíhaly vždy bez potíží. Kluci si uměli sjednat pořádek a malí hráči jejich pokyny respektovali.

Den D přišel v pátek 22. listopadu. Vybaveni novými žlutočernými dresy (sponzorský dar od p. Davida Grégra) jsme všichni společně zahájili turnaj ve velké tělocvičně.

Náš první zápas byl s Brumovčáky a nedopadl vůbec dobře. Ani druhý zápas s Kobyláky se nám nevydařil, a tak kluci nastupovali ne zrovna dobře naladěni do třetího zápasu s Bořetici. Konečně jsme prolomili střelkou smůlu a góly začaly do soupeřovi branky padat jeden za druhým. Zápas

skončil vítězstvím našich „borců“ 6:1. Kluci si začali věřit a už se viděli na stupních vítězů. Jenže rozhodující zápas o 3. místo (znova jsme se postavili proti mužstvu ze ZŠ Bořetice) skončil prohrou pro nás 1:3. Chybělo nám florbalové štěstí, protože střel na soupeřovu branku létalo moc a myslím, že kluci byli připraveni dobře.

Celkovým vítězem se stali kluci ze ZŠ Brumovice, na 2. místě skončila kobylská škola a 3. místo putovalo do Bořetic. Na nás zbyla „bramborová“ medaile - pohár jsme si přece jenom přivezli. Byl malý a udělal klukům

velkou radost. A kdo byl ve florbalovém týmu? Ondřej Ostřížek, Lukáš Hošek, Filip Hošek, Daniel Bukovský, Štěpán Huňar, Jan Rymeš, Matěj Grégr a Šimon Salajka.

**ŠKOLA
KOBYLÍ**

uděluje

DIPLOM

za 4. místo ve florbalu

ZŠ VRBICE

Kobylí 22. 11. 2019

Grégr

Renata Horáková, ředitelka školy

PŘÁNÍ OD DĚTÍ ZE 4. A 5. ROČNÍKU

Vánoční přání pro děti

Přeji si, aby byly děti šťastné a veselé i zdravé, aby poslouchaly maminku a tatínka a dostaly hodně dárečků.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji si, aby byli všichni dospěláci zdraví a hlavně všechny babičky, aby nám dlouho vydržely. A abychom měli všichni šťastné a veselé Vánoce.

Matěj Grégr – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Milí děti, přeji vám hodně zdraví a radosti a bohatého Ježíška. Ať vám Ježíšek naloží, co si přejete. Ať vás čertí neunesou. Hlavně ať jste šťastní.

Vánoční přání pro dospělé

Milí dospělí, přeji Vám hodně zdraví a radosti.

Daniel Bukovský – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Milí děti, přeji vám štěstí, zdraví, ať se vám splní vaše sny, ať máte kamarády, ať z vás vyrostou dobří lidé. Užijte si Vánoce!

Vánoční přání pro dospělé

Milí rodiče, přeji, ať máte pevné nervy, ať jste šťastní, zdraví, aby Vám děti pomáhaly a hodně lásky.

Bára Bláhová – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Děti, přeji vám bohatého Ježíška, zdraví, radost a krásné Vánoce. Ať nejste nemocní a hlavně hodně kamarádů, ať vám Ježíšek přinese to, co jste chtěly. Hlavně ať jste šťastní a nezlobíte. A ať kluci dostanou pěkné auto a holky krásnou panenku. Tak si užijte Vánoce.

Vánoční přání pro dospělé

Milí dospělí, přeji vám krásné svátky, hodně lásky a zdraví. Hodně peněz

do nového roku. Také vám přeju krásné Vánoce, ať jste šťastní a pohodu.

Adriana Střeščíková – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Milí děti, přeji vám hodně štěstí, zdraví, ať se vám daří, ať dostanete hodně dáreků od Ježíška.

Vánoční přání pro dospělé

Milí dospělí, přeji Vám hodně štěstí, zdraví, ať jste šťastní, ať Vás děti nezlobí a také přeji hodně lásky.

Tomáš Příbyl – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Milí děti, přeji vám hodně štěstí, aby vám Ježíšek donesl vánoční stromček a dárky a abyste měly co jíst a pít u stolu. Šťastné a veselé Vánoce.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji Vám, rodiče, hodně trpělivosti a zdraví i štěstí o Vánocích. Ať se Vám daří v práci. Užijte si Vánoce!

Ondřej Ostřížek – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji dětem bohatého Ježíška a hezký stromček. Přeji vám, ať dostanete dárky, které si přejete. Ať máme hodně sněhu.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji Vám dospělým, ať spadne hodnota benzínu. A ať nemáte žádnou nehodu.

Michal Bílek – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Milí děti, přeji vám hodně štěstí, zdraví, přátelství a lásky. Ať jste šťastné a hodné. Ať dostanete na Vánoce, co si přejete pod stromček. Ať se vám daří ve škole, v životě, doma a nejlépe všude.

Vánoční přání pro dospělé

Milí rodiče, přeji Vám štěstí, zdraví, lásku a přátelství. Ať se Vám daří v práci, doma, na schůzkách a na poradě. Ať Vám Ježíšek přinese pod stromček to, co potřebujete a také to, co si přejete.

Alexandra Bařinová – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Děti, přeji vám hodně štěstí, zdraví, lásky a přátelství. Ať jste šťastné,

ať vám Ježíšek naloží, co jste si přály. Ať se vám všem daří v životě. Tak si užijte Vánoce!

Vánoční přání pro dospělé

Milí rodiče, přeji Vám hodně štěstí, zdravíčka, lásky a také přátelství. Ať vám celý dům provoní perníčky a stromček. Tak si užijte Vánoce!

Anna Mikulicová – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji všem dětem, aby letěly do Francie.

Aby jedly hodně zeleniny.

Aby měly lepší život.

Aby si uklízely.

Aby jedly hodně ovoce.

Aby si splnily sen.

Aby věřily v Boha.

Aby se měly dobře.

Aby se vzdělávaly.

Aby uměly španělsky.

Aby uměly psát.

Aby se měly rády.

Aby rostly.

Aby měly milion korun.

Aby uměly kreslit.

Aby se nehádaly.

Aby dostudovaly.

Aby žily víc jak sto let.

Vánoční přání pro dospělé

Aby se měli dobře.

Aby měli děti.

Aby měli dům.

Aby letěli do Říma.

Aby letěli do vesmíru.

Aby uměli mluvit japonsky.

Aby se měli rádi.

Aby si užili Vánoce.

Aby byli „super stars“.

Aby nebyli nemocní.

Aby nezažili třetí světovou válku.

Aby si našli smysluplnou práci.
Aby se radovali ze života.
Aby vyhráli v loterii.
Aby pluli na lodi.
Aby hráli na kytaru.
Aby plavali v moři.
Aby měli hezký vánoční stromeček.

Filip Hošek – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Ať se vám daří, buďte rádi za to, co máte. Rodinu, zdraví, co jíst, školu, kam můžete chodit, máte kde bydlet, i hračky, které vám dali vaši rodiče. Važte si jich a hezké Vánoce.

Vánoční přání pro dospělé

Dospěláci, přeji Vám hodně štěstí, zdraví, rodinu, lásku, práci, dům, vodu, jídlo a teplo domova. Hezké svátky.

Vojtěch Burian – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Milé děti, přeji vám, ať jste šťastné a zdravé. Nezlobte své rodiče, abyste dostaly hodně dárků od Ježíška. Šťastné a veselé Vánoce.

Vánoční přání pro dospělé

Milí dospělí, přeju Vám, ať Vás vaše děti nezlobí, jste zdravé, hodně štěstí a lásky. Šťastné a veselé Vánoce.

Adéla Michnová – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji dětem, aby byly zdravé. Ať mají všichni dobrou rodinu, kamarády, poslouchaly rodiče a hezké vzpomínky. Moc každému dítěti přeji krásný život. Ať každé dítě jde za svým snem.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji všem dospělým lidem, aby

byli šťastní, zdraví, hodní a pracovití. Moc každému dospělému přeju, aby se dožil vysokého věku.

Martin Vajbar – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Milé děti, přeji vám krásné dárky pod stromečkem. Hodně zdraví, štěstí, pozornosti i trochu zlobení. Nesmí chybět i vánoční pohoda a vůně. Udělejte chutné perníčky, linecké a různé vánoční dobroty. Zapalte poslední svíčku na adventním věnci a užijte si to.

Vánoční přání pro dospělé

Milí rodiče, babičky a dědové, přeji Vám zdraví, lásku a štěstí. Usmívejte se, nespěchejte a odpočiňte si. Udělejte s dětmi dobré cukroví a nesmí chybět kapr i bramborový salát. Užijte si hezké Vánoce.

Magdaléna Grégrová – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji všem dětem, aby byly zdravé, hodné, aby byly spolu kamarádi, aby poslouchaly své rodiče, aby se dobře učily a užily si Vánoce. Také přeji, ať máte každý den usměvavý a radostný.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji všem dospělým, aby je poslouchaly jejich děti, aby měli rodinu a dobrou práci, která vás baví. Prožijte hezké vánoční svátky.

Šimon Salajka – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Milé děti, přeji vám krásné Vánoce, hodně dárků, ať jste zdravé a šťastné. Ať vám chutná vánoční cukroví a také si trochu zazlobte.

Vánoční přání pro dospělé

Milí rodiče, dospělí, přeji Vám zdravé děti. Hezký vánoční čas, ať Vám provoní celý dům. Pěkné Vánoce.

Tereza Vyhnáková – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji všem dětem, aby jim přinesl Ježíšek, co si přály. Ať jsou jejich rodiny zdravé, aby se jim nic nestalo.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji všem dospělým, ať se jim splní sny, ať si najdou dobrou práci a měli krásný vánoční stromeček.

Jan Ryměš – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji dětem, ať jsou zdravé a šťastné. Aby byly rády na světě, měly kamarády, kteří jim pomohou a poradí. Přeji jim dárky, co si přejí a krásné vánoční svátky s rodinou. Doufám, že se jim vyplní všechna přání.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji rodičům, prarodičům a všem dospělým, aby byli zdraví a měli v životě štěstí. Aby měli pevné nervy, hodné děti, které je budou mít rády. A ať máte krásné vztahy s rodinou.

Hana Varmužová – 5. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji dětem, aby se jim nic nestalo, aby měly krásný život a byly hodné a šťastné. Ať mají hodně kamarádů a nejsou smutní. Mějte krásné a báječné Vánoce.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji všem rodičům a dospělým pevné nervy, hodně zdraví a krásný život tady na Zemi. Krásné Vánoce všem.

Natálie Kouřilová – 4. roč.

Vánoční přání pro děti

Přeji dětem, ať jsou zdravé po celý rok. Ať se jim daří ve škole a užijí si celý rok ve zdraví.

Vánoční přání pro dospělé

Přeji dospělým, ať mají trpělivost po celý rok, ať se jim daří v práci a jsou zdraví. Šťastné a veselé Vánoce.

Štěpán Huňar – 4. roč.

STŘÍPKY ZE ZŠ KOBYLÍ

JAK VZPOMÍNÁJÍ NA ANGLII LOŇŠTÍ OSMÁCI?

Na smluvené místo si pro nás přijela naše „náhradní matka“. Když jsme ji s Honzou poprvé uviděli, říkali jsme si, jestli to je pravda, nebo jestli se nám to jen zdá. Ve svém šedém fiatů doletěla jako Hermiona na koštěti a po cestě možná smetla i pár popelnic... Po příjezdu na místo jsme se uklidnili. Na první pohled hezký dům...Dokud jsme si však nezačali všimnout detailů. Všude prach a plíseň. První jsme se šli vykoupat. Honza první. Nevěděl ale, kde se zapíná světlo. Po podrobném zkoumání jsme to konečně vykoumali. Jenže to fungovalo na provázek, kterým se muselo silně škubnout. Nějak nám to nešlo, zaseklo se to. Tak to vzala do rukou paní domácí, která za provázek silně zatáhla a utrhl ho...Jelikož jsme byli najezení, první večeri jsme ani nechtěli. Druhý den

Honzovi nebylo dobře, tak jsem jedl sám. Na večeri byla hustá bramborová kaše s hráškem a pikantní klobásou, to všechno zalité nějakou sladkou omáčkou. Přitom, jak jsem žvýkal snad dvě minuty jedno sousto klobásy, na mě pan Sparkes pořád mluvil. Byl jsem rád, že jsem do sebe něco dostal...

David Hošek, 9. A

slavný admirál Nelson. ...V Londýně nás čekala dlouhá procházka kolem řeky Temže, která Londýnem protéká. Šli jsme kolem Tower Bridge, London Eye a Big Ben. Ten byl bohužel celý zakrytý lešením. V muzeu voskových figurín jsem nemohl poznat, kdo je živý a kdo ne. Tento výlet byl pro mě zážitek, na který už nezapomenu.

Jiří Hanzlík, 9. A

Dlouho očekávaný zájezd do Anglie byl asi nejlepší zážitek ve školním roce. Po dlouhé cestě autobusem a nudné plavbě na trajektu jsme dopluli ke krásným anglickým útesům, bílých jako stěna. Hned po vylodění jsme navštívili město Brighton. Po procházce na pláži jsme vyjeli na takovou železnou rozhlednu, která vypadala jako velký skleněný donut na tyčce... Spal jsem s Tomem u jedné milé a pohostinné indické rodiny. Bylo u nich výborné jídlo a dokonce nám půjčili svou ložnici s koupelnou a sami spali někde nahoře u dětí. Druhý den jsme se vypravili do přístavního města Portsmouth podívat se trochu do historie. V docích tam totiž kotví loď Victoria, se kterou plul

ADAPTAČNÍ KURZ SE ŠESTÁKŮM LÍBIL

Ve středu 4. 9. jsme první tři vyučovací hodiny měli v učebně hudební výchovy adaptační kurz. Jako první jsme dostali za úkol sestavit ze svých těl dopravní prostředek, kterým jsme se museli dopravit na exotický ostrov. Potom jsme se seřazovali podle barvy očí a podle měsíců narození, ale měli jsme to ztížené, protože jsme chodili po židlích, bez mluvení a nesměli jsme spadnout, aby nás nesežrali lidojedi. Na závěr jsme si zkusili zahrát Šípkovou Růženku. Byla to legrace, protože

jsem ji měli zahrát ne jako normální pohádku, ale jako horor. Moc se nám to líbilo a určitě bychom si to chtěli zopakovat ještě jednou. Nebylo nic, co by se nám nelíbilo.

Leona Hasíková, Karolína Lukášová,
6. B

...Hráli jsme různé hry na seznámení, všechny ve skupinkách. Měli jsme např. utvořit sousoší dopravního prostředku nebo zahrát pohádku

Šípková Růženka. Nejvíce se nám líbila ta pohádka, protože každá skupina dostala jiný žánr, ve kterém ji měla zahrát: horor, muzikál, komedie, sci-fi. Při tom jsme se nasmáli nejvíce, protože ta skupina, která měla žánr komedie, pohádku parádně zahrála. Kurz se moc podařil a určitě splnil svůj účel. Všichni jsme se seznámili (i s naší novou p. uč. Lovečkovou) a dobře jsme spolupracovali a pomáhali si.

Jan Michna, Vilém Veverka, 6. B

MY TŘÍDÍME NEJLÉPE – JAK LETOS?

Tak jako každoročně i letos vyhlášovala v rámci našeho kraje autorizovaná obalová společnost EKO-KOM výsledky soutěže s příznačným názvem – My třídíme nejlépe. Obec Vrbice soutěží v nejpočetnější kategorii od 501 do 2000 obyvatel (v této kategorii je 287 obcí!). Konečný výsledek ovlivňuje vytríděnost plastů, papíru, skla, kovů a nápojových kartonů v kombinaci se systémem provozovaným obcí a jeho dostupností.

I letos jsme dostali pozvánku na slavnostní ceremoniál. Vždy, když na tuto akci jedeme, nevíme, jak jsme dopadli – pozváni jsou obce od prvního do pátého místa. Dopadlo to - řekněme tradičně 😊. Vrbice obsadila potřetí třetí místo, za což je potřeba poděkovat Vám občanům a také zaměstnancům obce, kteří se o naše odpady starají. S oceněním je spojena také odměna 10.000,-Kč, kterou investujeme zpět do odpadového hospodářství. Před námi se umístily tradičně obce Perná a Pavlov. Berme to jako výzvu na další roky a prostě se více snažme.

Zamyslí-li se nad odpady jako takovými, tak samotné třídění je bohužel zachraňování toho, co jako společnost všechno napácháme a mnohdy zbytečně produkujeme. Neměli bychom primárně sledovat, jak moc vytrídíme, ale jak snižujeme objem tuhého komunálního odpadu a velkoobjemového odpadu. Třídění je doopravdy už záchrannou brzdou (ale podstatnou). Dovolím si zde uvést dobré příklady, jak na to.

Jsou mezi námi jedinci, kteří již dnes nakupují s textilními taškami, s vlastními pytlíky na pečivo, s dózami na uzeniny a sýry a dokonce již existují obchody, kde Vám do donesených dóz nasypou mouku, luštěniny a jiné dobré věci.

Jsou mezi námi i dámy, které místo standardních hygienických potřeb používají menstruační kalíšky – možná, že někdo teď vyprskl smíchy, či si něco peprného pomyslel, ale zkuste

zapojit bujnou fantazii a představit si tu hromadu za celou Vrbici, o delším časovém horizontu nemluvě.

Jsou mezi námi rodiče (i senioři), kteří místo jednorázových plen zvolili variantu prací – rapidně tím sníží objem odpadu.

Před několika lety zavedl Jirka Knápek zálohované tzv. Nick-Nack kelímky. V té době něco naprosto exotického. Dnes to bereme jako samozřejmost, ale vězte, že si své vyslechl.

Jsme rozhodnutí pořídit do kulturního domu vysoušeče rukou a zamyslíme se také nad variantou bezvodných pisoárů.

Letos jsme pořídili na svařák, čaje

nese plně na bedrech obec – tedy my všichni.

Vězte, že se zamyslíme nad tím, jak předejít samotné tvorbě odpadů. Ne vše, co se dnes v médiích propaguje a nabízí, má hlavu a patu. Příkladem za všechny budiž kompostovatelné kelímky a talíře. Jednak jejich pořizovací cena je nesmyslně vysoká, jednak na ně neexistuje žádná „koncovka“, tedy zpracovatel, který by to zkompostoval.

Příští rok budeme také připravovat a řešit nový systém evidence výsypu nádob na směsný odpad. Po několikaletém zamyšlení je načas rozumný, občany neobtěžující a administrativně

nenáročný systém zavést. Bohužel by měl jít ruku v ruce s kamerovým systémem v obci. Vynalézavost zakladatelů černých skládek a „ukládačů“ odpadů je nepochopitelná. Systém by měl jasně ukázat na ty, kteří se k problematice staví čelem, a na ty, kteří na to doslova kašlou. Naštěstí těchto ignorantů ubývá. Bohužel narůstající turistický ruch nám mnohé úsilí dost kazí.

I nad tím bude potřeba

zapřemýšlet a vymyslet rozumnou variantu – např. představa barevných kontejnerů na každém rohu je zcestná a Vrbici na kráse nepřidá.

Co říci závěrem? Prostě nevytvářejme odpad, a když ho vytváříme, tak jej aspoň vytrídíme!

Tomáš Bílek, Váš starosta

apod. vratné hrníčky – vězte, že objem odpadu na akcích rozsvěcování vánočního stromu, nebo Putování za opičkou Emilkou se rapidně snížil. Je tedy namístě se zamyslet nad tím, jak by nejen obec, ale i spolky měly na akcích k těmto věcem přistupovat. Náklady na odpad z těchto akcí totiž

vysloužilé elektrospotřebiče
NEPATŘÍ do komunálního
odpadu

ZDARMA
je můžete odevzdat
v prodejně elektrů

DODRŽUJTE PRAVIDLA

příroda vám to vrátí

seznam sběrných dvorů a míst
zveřejňuje obecní úřad (zde jsou
vyhlášeny i termíny mobilních svozů),
nebo na webu **www.elektrowin.cz**

ZDARMA
je můžete
odevzdat do
sběrného dvora

Víte že...

...za odložení elektrospotřebiče
do kontejneru nebo na černou
skládku vám hrozí pokuta
až do výše **20 000 Kč?**

...pokud chcete předejít
ekologickému nebezpečí,
nepouštějte se do demontáže
žádného z elektrospotřebičů!

...některé běžné domácí
elektrospotřebiče mohou obsahovat
látky **vážně poškozuující zdraví**
a **životní prostředí!**

Děkujeme a gratulujeme!

Pokud dodržíme všechny tyto zásady, významně přispíváme
k ochraně životního prostředí a zdraví nás všech.

životní prostředí – náš společný zájem
www.elektrowin.cz

RECYKLACE - MODNÍ ZÁLEŽITOST NEBO SPRÁVNÁ VĚC PRO NAŠI BUDOUCNOST?

O odpovědném přístupu k přírodě kolem nás, ochraně planety Země i o nevytváření zbytečných odpadů už slyšel nebo četl snad každý z nás. Dnes a denně na nás z médií i sociálních sítí útočí spousty článků, fotek a videí ukazujících škody, které člověk nerozumným chováním přírodě způsobuje.

Ekologie a recyklace nejsou ale jen módní pojmy, jsou nedílnou součástí uvědomělého způsobu života. Třídění odpadů je pro lidi, kteří myslí na budoucnost planety i svých dětí, již zcela přirozenou součástí života. A nejedná se jen o papír, sklo a plasty, které odnášíme do barevných kontejnerů. Vytrídít můžete například i textil, kovy a v neposlední řadě také elektrozařízení.

Vysloužilá elektrozařízení patří na místo zpětného odběru, jen tak se mohou dostat k ekologické recyklaci. Například u vysloužilých světelných zdrojů můžeme díky recyklaci využít více než 90 % materiálů, ze kterých jsou vyrobené. Druhotné suroviny, jakými jsou kovy, plasty, sklo či rtuť, poslouží k další výrobě, a bude tak možné omezit spotřebu surovin z přírodních zdrojů. Pečlivým tříděním a sběrem se navíc zabráni znečištění přírody, ke kterému by mohlo dojít, pokud by se látky z nerecyklovaných zařízení dostaly do půdy, či do podzemních vod.

Obyvatelé naší obce mohou nefunkční elektrozařízení zdarma odevzdávat ve sběrném dvoře nebo v elektro obchodě při nákupu nových.

Společnost EKOLAMP se od roku 2005 stará o vše, co již nesvítí. Od ledna 2019 se navíc stará o ekologickou likvidaci i dalších elektrozařízení. Tuto službu nabízí městům a obcím zcela zdarma.

Nefunkční světelný zdroj či jiné elektrozařízení můžete odevzdat na více než 4400 sběrných míst, která společnost EKOLAMP po celé České republice zřídila, a to bez ohledu na místo trvalého bydliště. Sběrná místa jsou vybavena vhodnými sběrnými nádobami, ve kterých jsou elektrozařízení bezpečně uložena do doby jejich přepravy k recyklaci.

Mapu sběrných míst a více informací najdete na www.ekolamp.cz.

DOMÁCNOSTI JSOU PLNÉ BATERIÍ

V každé domácnosti jsou desítky baterií, často jejich počet přesahuje i stovku. Najdeme je snad ve všech místnostech v nejrůznějších spotřebičích: v ovladačích, kuchyňských i osobních váhách, hodinách a hodinkách, naslouchadlech a chůvičkách, měřicích tlaku, hračkách, telefonech či notebookech. A mohli bychom pokračovat.

Dnes už můžeme využívat kvalitnější alkalické baterie, které déle vydrží. Nebo ještě lépe ekonomičtější, a hlavně ekologičtější, dobíjecí baterie. Navzdory tomu, spotřeba baterií rok od roku stoupá. Důsledná recyklace baterií nabývá na významu. Proto, když baterie doslouží, udělejte, co je správné. Odneste je na sběrné místo.

Kde je možné baterie odevzdat?

Možná budete překvapeni, ale sběrná místa, kde je možné odevzdat použité baterie, jsou dnes téměř na každém rohu. V České republice už je přes 20 000 sběrných míst. Asi nejznámější jsou červené venkovní kontejnery na třídění drobných

elektrospotřebičů a baterií. Na popularitě získává odevzdávání baterií v obchodech. Ty mají dokonce ze zákona povinnost ve svých provozovnách sběrné boxy umísťovat.

Kdykoli tedy půjdete nakoupit do supermarketu, můžete zde odevzdat i baterie. V řadě firem také zaměstnavatelé zřizují sběrná místa. Mateřské, základní a střední školy zapojené do projektu Recyklohraní aneb Uklidíme si svět jsou též vybaveny sběrnými boxy. Najdete je též na obecních a dalších úřadech. V obcích léta také dobře fungují sběrné dvory.

Pokud si nejste jisti, kam můžete baterie odnést, pak doporučujeme vyhledávač na mapa.ecobat.cz. Stačí jen zadat vaši adresu.

Jaké baterie třídíme?

Sbírat a k recyklaci odevzdávat můžete všechny typy běžných baterií používaných v domácnosti (tj. knoflíkové, mikrotužkové, tužkové, malé a velké monočlánky, ploché baterie, 9V baterie i akumulátory lehčí než 1 kg). Třídít je třeba i baterie

z notebooků, fotoaparátů, kamer a dalších elektrospotřebičů.

Ve sběrných dvorech od vás bezplatně přijmou také speciální přenosné baterie a malé olověné akumulátory. Pokud je baterie součástí elektrozařízení, můžete ji buď vyndat a vložit do sběrného boxu na použité baterie, nebo ji ponechat v zařízení, a to celé vyhodit do kontejneru na elektrospotřebiče. O vyjmutí baterií z elektrospotřebičů se pak postará zpracovatel. A následně je odevzdá ECOBATu.

Krabička ECOCHEESE na domácí skladování baterií

Kdo nechce běhat na sběrné místo s každou použitou baterií, tomu dobře poslouží box ECOCHEESE na domácí skladování baterií. Na výběr jsou 4 barevná provedení v atraktivním designu. Můžete si je zdarma objednat na www.ecocheese.cz. Když je ECO-CHEESE plný nebo aspoň z části plný, jednoduše jeho obsah vyprázdníte na některém z tisíců sběrných míst.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÉ DĚTI

Vincent Šůkal
Róza Kosová
Ema Martincová
Timea Ondryášová
Eliáš Zálešák
Daniel Zálešák
Daniela Zárubová
Vítek Horák

Z NAŠEHO STŘEDU ODEŠLI

Varmužová Marie
Zárubová Maria
Bukovská Bohumila
Maincl Václav
Polášková Jaroslava
Šimeček Václav
Sláma Miloš
Zedník Arnošt
Wilhelmová Jarmila
Knápek Miroslav

Wald Josef
Hasík Jaromír
Janošková Františka
Michna Václav
Polášek Augustin
Michnová Františka
Herůfek Jiří
Vajbarová Ludmila
Čačík Petr

**MUZEUM OBCE VRBICE BUDE PRO NÁVŠTĚVNÍKY OTEVŘENO
NA BOŽÍ HOD 25. 12. 2020 V DOBĚ OD 14.00 DO 17.00 HOD.**

KULTURNÍ A VINAŘSKÉ AKCE

27. 12. 2019
ŽEHNÁNÍ MLADÝCH VÍN

1. 2. 2020
PLES SRPS

8. 2. 2020
KROJOVÝ PLES

1. 3. 2020
DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES

29. 3. 2020
HODNOCENÍ VÍN

4. 4. 2020
KOŠT VÍN

9. 5. 2020
Z KOPCA DO KOPCA

23. 5. 2020
SRAZ RODÁKŮ Z VRBICE

13. 6. 2020
VRBECKÁ DĚDINA

Ve Vrbici žije 1057
obyvatel.

DALŠÍ INFORMACE A FOTOGRAFIE NALEZNETE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH:

VRBICE	vrbice.cz
MATEŘSKÁ ŠKOLA	msvrbice.cz
ZÁKLADNÍ ŠKOLA	zsvrbice.cz
KNIHOVNA	knihovna.vrbice.cz
VINAŘI VRBICE	vinarivrbice.cz
FK VRBICE 1959	fkvrbice1959.cz
KAMÍNEK	kaminek.unas.cz
FARNOST	bokovka.info

DALŠÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE VYJDE
V DUBNU 2019.

SVÉ PŘÍSPĚVKY MŮŽETE POSÍLAT
NA EMAIL: CVC@VRBICE.CZ

HODY A DĚTSKÉ HODEČKY 2019

Dýňobraní

Dýňobraní

Vaření trnek a šlapání zelí

Vaření trnek a šlapání zelí

Velké říjnové setkání rodin

Velké říjnové setkání rodin

Rozsvěcení vánočního stromu

Rozsvěcení vánočního stromu